

Πανεπιστήμιο Κρήτης
Σχολή Κοινωνικών Επιστημών
Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης
Πρόγραμμα Προπτυχιακών Σπουδών

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΩΝ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΑΠΟ ΤΟ ΞΕΣΠΑΣΜΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΚΑΙ
ΕΠΕΙΤΑ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑΣ: ΠΑΧΙΑΔΑΚΗ
ΕΛΕΝΗΣ

ΑΜ: 3994

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ: κ. ΑΡΑΝΙΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Με την παρούσα εργασία γίνεται μια προσπάθεια προσέγγισης και ανάλυσης ζητημάτων που αφορούν τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις στην Ελλάδα. Ειδικότερα, παρουσιάζονται ορισμένα χαρακτηριστικά στοιχεία των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και επισημαίνονται οι λόγοι για τους οποίους ήταν αναγκαίο να υπάρξει καινούριος ορισμός ενώ, ταυτόχρονα, αναλύεται ο τρόπος λειτουργίας τους. Τίθεται μια σειρά από πολύ σημαντικά ερωτήματα όπως, για παράδειγμα, ποιο είναι το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, πώς εκείνες μπορούν να προστατέψουν τα συμφέροντά τους αλλά και ποιες διευκολύνσεις υπάρχουν για την εξόφληση δανείων και γενικότερα ποιες θεσμοθετημένες διευκολύνσεις υπάρχουν προκειμένου οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις να μπορούν να επιτύχουν τους οικονομικούς τους στόχους καθώς και να εκπληρώσουν τις οικονομικές τους υποχρεώσεις. Επιπρόσθετα, έγινε προσπάθεια να έρθουμε σε επαφή με μικρομεσαίους επιχειρηματίες προκειμένου να γίνουμε ακροατές των προβλημάτων, των ενστάσεων καθώς και των προτάσεών τους για την εξασφάλιση της βιωσιμότητας των επιχειρήσεών τους. Τέλος, παρατίθενται συμπεράσματα όσον αφορά το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο και τον τρόπο λειτουργίας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και προτείνονται λύσεις για την βιωσιμότητα τους.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ	σ.2
---------------------	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

1.1 Ορισμός Μικρομεσαίας Επιχείρησης.....	σ.5
1.2 Χαρακτηριστικά οργάνωσης της Μικρομεσαίας Επιχείρησης.....	σ.5-7
1.2.1 Εταιρική Διακυβέρνηση.....	σ.5-6
1.2.2 Τροποποίηση της αξίας των Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων υπό το πρίσμα της οργάνωσης.....	σ.6-7
1.3 Τρόποι χορήγησης κεφαλαίων στις Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις.....	σ.7
1.4 Η σύγχρονη πραγματικότητα για τις Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις στην Ελλάδα.....	σ.7-8
1.5 Οι αριθμοί των Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων στην Ελλάδα.....	σ.8-12
1.6 Οι περιορισμοί του μικρού και μεσαίου μεγέθους επιχειρήσεων της χώρας υπό την οπτική της «Μεγάλης Εικόνας».....	σ.12

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

2.1 Θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας του τραπεζικού συστήματος	σ.13-14
2.2 Επιπτώσεις νέου θεσμικού πλαισίου βασιλείας στην τραπεζική χρηματοδότηση Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων.....	σ.14-15
2.3 Τρόποι χρηματοδότησης μέσω τραπεζικού συστήματος.....	σ.15-27
2.3.1 Μεσομακροπρόθεσμα δάνεια.....	σ.15-16
2.3.2 Ομολογιακά δάνεια.....	σ.16
2.3.3 Πίστωση ανοικτού αλληλόχρεου λογαριασμο.....	σ.17-18
2.3.4 Εγγυητικές επιστολές.....	σ.18-19
2.3.5 Ενέγγυος πίστωση.....	σ.19-21
2.3.6 Προεξόφληση αξιογράφων.....	σ.22
2.3.7 Χρηματοδοτική μίσθωση.....	σ.22-26
2.3.7.1 Τρόποι χρηματοδοτικής μίσθωσης	σ.23-24
2.3.7.2 Διάθεση δεδομένων έναντι αντιτίμου και η εκ νέου μίσθωση.....	σ.24
2.3.7.3 Συνεχής μίσθωση.....	σ.24
2.3.7.4 Χρηματοδοτική μίσθωση τετραμερής.....	σ.25

2.3.7.5 Σχέση εταιρίας χρηματοδότησης με αυτόν που αναλαμβάνει την τροφοδοσία της επιχείρησης.....	σ.25
2.3.7.6 Θετικά στοιχεία για το μισθωτή όσον αφορά τη χρηματοδοτική μίσθωση.....	σ.26
2.4 Προγράμματα ενίσχυσης Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων μέσω εθνικών και ευρωπαϊκών προγραμμάτων.....	σ.26-27

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

3.1 Ποιοτική έρευνα στις Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις.....	σ.28
3.1.1 Εμμανουήλ Κουμαντάκης.....	σ.28-30
3.1.2 Ιωάννης Αλεξανδρής.....	σ.31-34
3.1.3 Μενέλαος Σκουλούδης.....	σ.34-37
Επίλογος –Συμπεράσματα.....	σ.38-39
Βιβλιογραφία.....	σ.40
Ελληνόγλωσση.....	σ.40
Ξενόγλωσση.....	σ.41

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

1.1 Ορισμός Μικρομεσαίας Επιχείρησης

«Επιχείρηση θεωρείται κάθε οντότητα, ανεξάρτητα από τη νομική της μορφή, που ασκεί οικονομική δραστηριότητα. Σε αυτές περιλαμβάνονται ειδικότερα αυτοαπασχολούμενα άτομα και οικογενειακές επιχειρήσεις που ασκούν βιοτεχνική ή άλλη δραστηριότητα, καθώς και προσωπικές εταιρείες ή ενώσεις προσώπων που ασκούν τακτικά μια οικονομική δραστηριότητα. Η κατηγορία των πολύ μικρών, μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων («ΜΜΕ») αποτελείται από επιχειρήσεις που απασχολούν λιγότερους από 250 εργαζομένους και των οποίων ο ετήσιος κύκλος εργασιών δεν υπερβαίνει τα 50 εκατ. ευρώ και/ή το σύνολο του ετήσιου ισολογισμού δεν υπερβαίνει τα 43 εκατ. ευρώ. Στην κατηγορία των ΜΜΕ, ως μικρή επιχείρηση ορίζεται η επιχείρηση η οποία απασχολεί λιγότερους από 50 εργαζομένους και της οποίας ο ετήσιος κύκλος εργασιών και/ή το σύνολο του ετήσιου ισολογισμού δεν υπερβαίνει τα 10 εκατ. ευρώ. Στην κατηγορία των ΜΜΕ, ως πολύ μικρή επιχείρηση ορίζεται η επιχείρηση η οποία απασχολεί λιγότερους από 10 εργαζομένους και της οποίας ο ετήσιος κύκλος εργασιών και/ή το σύνολο του ετήσιου ισολογισμού δεν υπερβαίνει τα 2 εκατ. ευρώ». (ΕΣΠΑ, (2017) «Αναλυτική Πρόσκληση Ειδικών Δράσεων ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΥΛΙΚΑ, ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ»).

1.2 Χαρακτηριστικά οργάνωσης της Μικρομεσαίας Επιχείρησης

1.2.1 Εταιρική Διακυβέρνηση

«Η λέξη επιχειρηματίας συνήθως περιγράφει το πρόσωπο που σχεδιάζει, βρίσκει τους απαραίτητους πόρους και λειτουργεί την επιχείρηση αναλαμβάνοντας τα ρίσκα που απορρέουν από τη λειτουργία της. Η διαδικασία αυτή εκφράζεται στις Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις υπό όλες τις διαθέσιμες από τη νομοθεσία μορφές οργάνωσης – προσωπικές: Ατομικές, Ομόρρυθμες, Ετερόρρυθμες ή κεφαλαιουχικές επιχειρήσεις: ενδεικτικά Εταιρείες Περιορισμένης Ευθύνης, Ανώνυμες Εταιρείες». (Χ. Καζατζής, 2008, «Αρχές & Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Λογιστικής» σελ. 45). Βάση της έρευνας, η οποία διεξήχθη με τις ευλογίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής επισημαίνεται πως «οι περισσότερες επιχειρήσεις τέτοιου είδους είναι οικογενειακές. Έτσι λοιπόν αυτές αποκτούν διπλό ρόλο, γιατί πρώτον είναι υπεύθυνες τόσο για την ορθότερη αλλά και συνάμα την όσο γίνεται περισσότερο αποτελεσματικότερη λειτουργία της επιχείρησής τους και δεύτερον είναι επίσης αρμόδιοι και για την όσο περισσότερο γίνεται καλύτερη οργάνωση της. Όμως, η προβλεπόμενη αυτή διαδικασία είναι πιθανόν να μην αποδώσει τα ίδια αποτελέσματα σε κάθε είδους επιχείρηση». (European Commission, 2002, “Observatory of European SMEs”, σελ. 45)

Πίνακας 1: Πιθανές αδυναμίες ιδιοκτητών - διαχειριστών.

<ul style="list-style-type: none">➤ Ανεπάρκεια στη διοίκηση είτε αυτή ασκείται ατομικά είτε συλλογικά.➤ Ελλιπείς στρατηγικοί σχεδιασμοί.➤ Ανεπαρκής κάλυψη υποχρεώσεων εκ μέρους της διοίκησης.➤ Έλλειψη δυνατότητας ορθής διάγνωσης της πορείας της αγοράς.➤ Έλλειψη πληροφόρησης σε επιχειρηματίες, οι οποίοι δραστηριοποιούνται εκτός των συνόρων της Εθνικής Επικράτειας.➤ Περιορισμένη πρόσβαση στη γνώση και την καινοτομία, η οποία επιφέρει ως αναπόφευκτο αποτέλεσμα τον εκτοπισμό από τον ανταγωνισμό άρα και από την ίδια την αγορά συλλήβδην.	<ul style="list-style-type: none">➤ Ανυπαρξία προσόντων για έγκυρη διαπίστωση των δυνατοτήτων της αγοράς, γεγονός το οποίο οφείλεται αποκλειστικά και μόνο στην καθολική ανυπαρξία στρατηγικών σχεδιασμών.➤ Ανυπαρξία μέσων κατάλληλων για την έγκαιρη διαπίστωση των δυνατοτήτων της αγοράς, γεγονός το οποίο οφείλεται αποκλειστικά και μόνο στην ελλιπή γνώση και πληροφόρηση γύρω από κρατικά οικονομικά ζητήματα.➤ Έντονα αρνητική αντίδραση στο να αναλάβει κάποιος άλλος τη διοίκηση της επιχείρησης, πολύ περισσότερη όταν αυτός είναι εκτός οικογενειακού πλαισίου εάν πρόκειται για οικογενειακή επιχείρηση.
--	--

1.2.2 Τροποποίηση της αξίας των Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων υπό το πρίσμα της οργάνωσης

Όπως συνέβαινε και στο παρελθόν, η διαμόρφωση της αξίας μιας επιχείρησης συναρτάται αναπόφευκτα με την αξία των μετόχων της. Η αξία του συλλογικού κεφαλαίου είναι αναγκαίο να βρίσκεται διαρκώς σε ισορροπία με την επιχείρηση, γεγονός που θέτει ως προϋπόθεση, για την ορθότερη λειτουργία της εκάστοτε επιχείρησης, την ολοένα και περισσότερο αύξηση των κερδών της και, κατά συνέπεια, την αύξηση του κεφαλαίου της καθώς επίσης και της αξίας της. Από τα παραπάνω προκύπτει πως ένα φυσικό πρόσωπό είναι αναγκαίο να λαμβάνει αποφάσεις, που θα επιδιώκουν την όσο γίνεται περισσότερο ορθή λειτουργία της επιχείρησής του, με γνώμονα πάντα την υποκειμενική του βούληση αλλά και ταυτόχρονα θα είναι υποχρεωμένο το ίδιο πρόσωπο να αναλαμβάνει και το βάρος των αποτελεσμάτων των σχετικών αποφάσεων (π.χ. το κόστος ή το όφελος των αποφάσεων αυτών).

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να επισημανθεί ότι η διαφορά, σε σχέση με άλλου είδους επιχειρήσεις, δεν μπορεί παρά να είναι ο ίδιος ο χαρακτήρας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων που είναι κατά κανόνα οικογενειακός και ο οποίος αποτελεί πολλές φορές το μοναδικό τρόπο προκειμένου οι οικογένειες, που έχουν στη

κατοχή τους τις ως άνω επιχειρήσεις, να επιβιώσουν, γεγονός το οποίο συνεπάγεται και πάρα πολλούς κινδύνους για αυτές, εξαιτίας του γεγονότος ότι εντοπίζονται πολλές περιπτώσεις που οι επιχειρήσεις αποτελούν ίσως και το μοναδικό περιουσιακό στοιχείο, που έχουν υπό την κατοχή τους οι επιχειρηματίες. Άρα λοιπόν, η δημιουργία αξίας για τις εν λόγω επιχειρήσεις θα έχει ως αναπόφευκτο αποτέλεσμα την υστεροφημία τους, η οποία με τη σειρά της δύναται να τις εδραιώσει ακόμη περισσότερο στην αγορά. Άλλος ένας πολύ σημαντικός παράγοντας, ο οποίος συμβάλλει καταλυτικά στην εδραίωση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων είναι το να μένουν αναλλοίωτες στο πέρασμά του χρόνου. Τελικά, δύο είναι οι τρόποι μέσω των οποίων δύναται μια μικρομεσαία επιχείρηση να διατηρηθεί στο πέρασμα του χρόνου: πρώτον, μέσω της αύξησης του κεφαλαίου της και δεύτερον, με το να επιλέξει την καταλληλότερη μορφή διοίκησης γι' αυτήν, ώστε να γίνει να γίνει περισσότερο αποδοτική.

1.3 Τρόποι χορήγησης κεφαλαίων στις Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις

Πίνακας 2: Ποσοστό % Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων με πιστωτικές γραμμές σε Τράπεζες ανάλογα με τον αριθμό των συνεργαζόμενων Τραπεζών (Πηγή: Grant Thornton “The European Business Survey”, 2011).

Ποσοστά %	Πολύ Μικρές Επιχειρήσεις	Μικρές Επιχειρήσεις	Μεσαίες Επιχειρήσεις
Μέσω 1 και μόνο Τράπεζας	52	39	33
Μέσω 2-3 Τραπεζών	38	42	31
Μέσω 4 ή και περισσότερων Τραπεζών	6	11	22
Δεν δέχτηκαν να δώσουν απάντηση	4	7	14
Συνολικό μέγεθος	100	100	100

1.4 Η σύγχρονη πραγματικότητα για τις Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις στην Ελλάδα

Στην περίπτωση της Ελλάδας, σε αυτού του είδους τις επιχειρήσεις μπορεί μεν να εντοπίζονται κάποια ευρωπαϊκά χαρακτηριστικά (π.χ. ταυτοποίηση, οργάνωση και αντίληψη γύρω από το χρηματοπιστωτικό σύστημα κ.λ.π.), όμως, αυτό δεν σημαίνει πως δεν εμφανίζουν, εξαιτίας της γεωγραφικής τους θέσης, και άλλα χαρακτηριστικά, [π.χ. α). την ολοένα και περισσότερο δύσκολη γραφειοκρατική διαδικασία, στην οποία υπόκειται ένας επιχειρηματίας κατά τη συνεργασία του με το Δημόσιο, β). τις

ασταθείς πολιτικές, οι οποίες σχετίζονται με το εθνικό φορολογικό πλαίσιο, γ). τις δυσλειτουργίες που εντοπίζονται στην τοπική αγορά καθώς, επίσης, και την οικονομική κρίση, η οποία άφησε στο πέρασμά της έντονες δυσκολίες, που οι επιχειρηματίες καλούνται να αντιμετωπίσουν ακόμα και σήμερα]. Είναι ιδιαιτέρως σημαντικό να επισημανθεί πως οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις στην Ελλάδα καλύπτουν μείζονος σημασίας τμήμα του συγκεκριμένου τομέα σε σύγκριση με άλλες χώρες της Ευρώπης (το 60% του κύκλου εργασιών συγκριτικά με το 40% κατά μέσο όρο στην Ευρώπη). Η δράση των επιχειρήσεων αυτών παρατηρείται πιο έντονη στο εμπόριο και στις κατασκευές, ενώ αντίθετα καθίσταται λιγότερο έντονη στην βιομηχανία.

Επίσης, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις στην Ελλάδα καταλαμβάνουν μικρότερο «έδαφος» σε σύγκριση με εκείνες της Ευρώπης, (με κατά μέσο όρο εργασιών τις 200 χιλ. €, σε αντίθεση με τις 400 χιλ. € της υπόλοιπης Ευρώπης). Η έντονη διαφορά στα μεγέθη παρατηρείται στη βιομηχανία, στην οποία οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις της Ευρώπης είναι τριπλάσιες σε σχέση με αυτές της Ελλάδας.

Από τα ως άνω, προκύπτει ότι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις στην Ελλάδα έχουν κατακερματιστεί και αυτό έχει ως αναπόφευκτο αποτέλεσμα, οι περισσότερες εξ' αυτών να είναι πλέον πολύ μικρές.

1.5 Οι αριθμοί των Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων στην Ελλάδα

«Στην Ελλάδα, οι μικρές σε συνδυασμό με τις μεσαίες επιχειρήσεις ανέρχονται σε 750 χιλ. - ενώ παρατηρείται πως έχουν μειωθεί σημαντικά σε σχέση με το 2008 και συγκεκριμένα κατά 27%. Οι εν λόγω επιχειρήσεις σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της φορολογικής διοίκησης του 2014, αποδίδουν κατά μέσο όρο 150 δις €. Προκειμένου να κατανοήσουμε την ολοένα και περισσότερο αυξημένη σημασία των συγκεκριμένων επιχειρήσεων, είναι αναγκαίο να αναφερθεί σε αυτό το σημείο, πως οι εγχώριες επιχειρήσεις απασχολούν τα 4/5 του εργατικού δυναμικού, ενώ ταυτόχρονα παράγουν και τα 2/3 της αξίας των κερδών τους στην εθνική οικονομία». (Τράπεζα της Ελλάδος, «Ενδιάμεση Έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος για τη Νομισματική Πολιτική», Δεκέμβριος 2014, σελ. 91). Επίσης, *«στην Ελλάδα εντοπίζεται πως περισσότερο από το 75% των επιχειρήσεων είναι ατομικές. Αντίστοιχα, στην υπόλοιπη Ευρώπη, αυτού του είδους οι επιχειρήσεις καλύπτουν περίπου το 50%. Παρόλο που οι συγκεκριμένες είναι περισσότερες στην Ελλάδα, ο κύκλος των εργασιών τους αντιστοιχεί με το 38% του καθολικού ετήσιου κύκλου εργασιών των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων»* (ICAP, 2014).

Όσον αφορά τις εταιρίες, οι οποίες καλύπτουν το 62% του κύκλου εργασιών των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων, οι χρηματοοικονομικοί δείκτες δείχνουν πως οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις διατρέχουν μεγαλύτερο κίνδυνο σε σχέση με τις εταιρίες γιατί αυτές υπόκεινται σε πολύ πιο έντονες οικονομικές δυσχέρειες.

Πίνακας 3: Χρηματοοικονομικοί Δείκτες Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων (Πηγή: ICAP, 2011).

	Πολύ Μικρές Επιχειρήσεις	Μικρές Επιχειρήσεις	Μεσαίες Επιχειρήσεις	Μέσος Όρος στην Ελλάδα	Μέσος Όρος στην Ευρώπη
ROE (Απόδοση Κεφαλαίων)	-5,9%	-2,5%	-3,4%	-3,4%	8,3%
ROA (Απόδοση Ενεργητικού)	-2,8%	-1,1%	-1,1%	-1,5%	3,6%
Περιθώριο Καθαρού Κέρδους	-13,6%	-2%	-1,7%	-3,2%	4,8%
Περιθώριο Λειτουργικού Κέρδους	7,5%	6,2%	5,1%	6,3%	4,4%
Ξένα/Ίδια Κεφάλαια	1,11	1,27	2,11	1,23	1,25
Δάνεια/Πωλήσεις	150%	59%	68%	69%	46%
Δείκτης Κάλυψης Τόκων	-0,9	0,6	-0,1	0,3	2,7
Κυκλοφοριακή Ταχύτητα Ενεργητικού	0,21	0,57	0,70	0,47	0,61
Δείκτης Γενικής Ρευστότητας	1,23	1,32	1,17	1,29	1,57
Απαιτήσεις/Πωλήσεις	98%	53%	41%	58%	40%
Εμπορικός Κύκλος σε μήνες	9,1	4,6	3,9	5,2	5,1

Οι ιδιαίτερες χαμηλές επενδύσεις από ξένους σε ελληνικές επιχειρήσεις οφείλονται στο γεγονός ότι οι πολύ μικρές επιχειρήσεις βρίσκονται σε κατάσταση υπερδανεισμού και σε συνδυασμό με την πενιχρή κερδοφορία, αυτές οι επιχειρήσεις δεν δύναται να δανειστούν περισσότερο καθώς τα χρέη υπερτερούν κατά πολύ των

πωλήσεων (150% έναντι περίπου 60% για τις μεσαίες). Οι μικρές και μεσαίες εταιρίες της Ελλάδας έχουν σημαντικό πρόβλημα στο να αποκτήσουν τα επιθυμητά κέρδη, προκειμένου να επιβιώσουν, εξαιτίας της κρίσης. Αντίθετα, τέτοιου είδους επιχειρήσεις, που εντοπίζονται στην υπόλοιπη Ευρώπη, κρατούν ένα σταθερό ποσοστό 5% καθαρού κέρδους. Ταυτόχρονα, παρά το γεγονός ότι οι δείκτες σχετικά με το ποσοστό επενδύσεων ξένων σε ελληνικές επιχειρήσεις είναι σε πολύ χαμηλά επίπεδα, παρόλα αυτά, οι επιχειρήσεις δεν παύουν να δανείζονται πολύ περισσότερο σε σχέση με τις πωλήσεις τους (στην Ελλάδα, τα δάνεια που λαμβάνουν αυτές οι εταιρίες έναντι των πωλήσεων αγγίζουν το 70%, ενώ στην υπόλοιπη Ευρώπη το 46%). Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα, η οριστική αποπληρωμή των εξόδων, που μπορεί να βαραίνουν μια επιχείρηση, δεν δύναται να πραγματοποιηθεί εξαιτίας του γεγονότος ότι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις ιδιαίτερα στην Ελλάδα βρίσκονται σε κατάσταση ύφεσης (με δείκτη κάλυψης 0,3). Αντιθέτως, στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες, η οριστική αποπληρωμή των εξόδων που ενδέχεται να βαραίνουν μια επιχείρηση είναι πιο πραγματοποιήσιμη εξαιτίας του δείκτη κάλυψης (με δείκτη κάλυψης 2,7). *«Είναι απόλυτα ξεκάθαρο πως, αφού οι δείκτες κάλυψης των εξόδων μιας επιχείρησης κινούνται προς τα όρια της θετικότητας (με δείκτη μόλις 0,3), τότε και η οριστική αποπληρωμή των δανείων, τα οποία έχουν ληφθεί, καθίσταται σχεδόν αδύνατη (τόκοι + έξοδα + αποπληρωμή κεφαλαίου δανείων). Βέβαια, αυτό το γεγονός δύναται να αποτελέσει και μια πιθανή εξήγηση στην όλο ένα και περισσότερο αυξητική τάση αδυναμίας για αποπληρωμή των δανείων, τα οποία έχουν ληφθεί από επιχειρήσεις, ποσοστό που αγγίζει στην Ελλάδα το 33,5% τον Δεκέμβριο του 2014 έναντι 16,8% το 2010»* (Τράπεζα της Ελλάδος, «Ενδιάμεση Έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος για τη Νομισματική Πολιτική, Δεκέμβριος 2014, σελ. 83). Όμως, παρόλο που τα ποσοστά των πωλήσεων επισημαίνεται πως είναι ανησυχητικά πολύ χαμηλά, αυτό ακριβώς έρχεται σε πλήρη αντιστάθμιση με τα αποτελέσματα των αντιοικονομικών κλίμακας και, ως εκ τούτου, επέρχεται μια ισορροπία. Επίσης, παρόλο που οι πολύ μικρές επιχειρήσεις κατόρθωσαν εντός του διαστήματος 2010-2012 να έχουν ένα περιθώριο κόστους λειτουργίας, το οποίο ανερχόταν στο 11,5%, οι κατακόρυφες αυξήσεις μείωσαν σημαντικά τα κέρδη κατά 18 μονάδες, γεγονός που απέφερε στις επιχειρήσεις ολέθριες συνέπειες (- 6,4% για την εκάστοτε χρονιά). Η πρώτη αλλά και σημαντικότερη αιτία για το σταδιακά ανερχόμενο ποσοστό σταθερού κόστους των πολύ μικρών επιχειρήσεων δεν μπορεί να μην σχετίζεται άμεσα με την μειωμένη ταχύτητα κυκλοφορίας ενεργητικού (0,3 για τις πολύ μικρές ενώ για τις μικρές ανέρχεται στο 0,6 και για τις μεσαίες δεν ξεπερνά το 0,7). Ο παράγοντας αυτός μπορεί να αφήσει το αποτύπωμα του και μέσω των ποσοστών απόσβεσης, υπό το πρίσμα των ποσοστών πώλησης (20% στις πολύ μικρές εταιρίες, σε σύγκριση με τις μεσαίες, που το ποσοστό αυτό αγγίζει το 5%, ενώ για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις συλλήβδην το συγκεκριμένο ποσοστό φτάνει το 11,8% συγκριτικά με τις μεγάλες, που το ποσοστό αυτό ανέρχεται στο 5%).

Ένας δείκτης, ο οποίος διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση των ως άνω τιμών είναι το ιδιαίτερα υψηλό ποσοστό σταθερού κόστους, το οποίο συμβάλει καταλυτικά και στην δυνατότητα των επιχειρήσεων να γίνουν περισσότερο ή

λιγότερο ευέλικτες, γεγονός που τις καθιστά περισσότερο ευάλωτες σε συνθήκες μειωμένης ζήτησης, όπως αυτές της εθνικής οικονομικής κρίσης. (υπό αυτή την οπτική, βρίσκονται σε καλύτερη κατάσταση οι μικρές και οι μεσαίου μεγέθους επιχειρήσεις, σε σύγκριση με τις πολύ μικρές που βρίσκονται σε δυσχερή θέση).

Εκτός από τον παράγοντα που σχετίζεται με το υψηλό σταθερό κόστος, άλλος ένας παράγοντας που συμβάλλει ενεργά στη διαμόρφωση των οικονομικών μιας εταιρίας είναι ότι από τα έξοδα, που αποδίδονται στο χρηματοοικονομικό πλαίσιο αυτής, ένα μεγάλο τμήμα τους προέρχεται από τα ποσοστά των πωλήσεων ιδιαίτερα για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις (5% έναντι 2% για τις μεσαίες στο εντός του διαστήματος 2010 - 2012). Βασικές αιτίες, οι οποίες προκάλεσαν αυτό το γεγονός είναι:

- τα όλο ένα και περισσότερο αυξημένα επιτόκια δανεισμού (με επιτόκιο που ξεπερνά το 8,5% για τις ατομικές επιχειρήσεις και ανέρχεται σε 5,5%- 7% - για άλλου είδους εταιρίες),
- η μειωμένη ένταση της κίνησης ενεργητικού, μειώνει τη αποτελεσματικότητα των κεφαλαίων τους και, ως εκ τούτου, καθιστά αναποτελεσματική και τη δυνατότητα αυτών για δανεισμό.

Είναι αναγκαίο να σημειωθεί ότι τα πλαίσια εντός των οποίων κινούνται οι δανειοληψίες ιδίως για τις μικρού μεγέθους επιχειρήσεις είναι ορισμένα με πολύ μεγάλη σαφήνεια συγκριτικά με χώρες της υπόλοιπης Ευρώπης. Πιο συγκεκριμένα, για την Ελληνική Επικράτεια, η ποσοστιαία μονάδα που αντιστοιχεί στους ξένους επενδυτές δεν ξεπερνά το 1,1, σε σύγκριση με τις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης, που η εν λόγω ποσοστιαία μονάδα φτάνει στο 1,4. Επιπλέον, εάν πραγματοποιηθεί μια συσχέτιση των δεδομένων, που αφορούν τις λήψεις δανείων από τους επιχειρηματίες και σε αυτό το πλαίσιο, προκαλεί αίσθηση η αρκετά μεγάλη διαφορά των ποσοστών της Ελλάδας με αυτών των υπολοίπων ευρωπαϊκών χωρών (στην Ελλάδα το συγκεκριμένο ποσοστό έφτασε μόλις στο 105% ενώ στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες υπερβαίνει το 120%). Δεδομένων των παραπάνω συνθηκών, το χρηματοοικονομικό κόστος, υπό το πρίσμα των πωλήσεων, είναι πολύ πιο χαμηλό στην ελληνική περίπτωση από ότι στην ευρωπαϊκή κατά 1%. Σε αυτό το σημείο είναι ανάγκη να τονιστεί ιδιαίτερος ότι η διαφορά μεταξύ χρηματοοικονομικού κόστους προς πωλήσεις μεταξύ των ελληνικών και ευρωπαϊκών μεσαίου μεγέθους εταιριών δεν είναι αναλογική. Μία πιθανή εξήγηση σε αυτό μπορεί να είναι και ο τρόπος με τον οποίο οι επιχειρήσεις λαμβάνουν δάνεια, που σε πολλές περιπτώσεις αδυνατούν, λόγω των υψηλών επιτοκίων, να εξοφλήσουν. Κατά την διαδικασία εντοπισμού πιθανών τρόπων εξήγησης του ως άνω φαινομένου, εντοπίστηκαν ακόμη δύο παράγοντες, οι οποίοι αποτελούν τροχοπέδη στο να αποπληρώσουν οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις τα ήδη ληφθέντα δάνεια. Αυτές είναι: α). οι πιστώσεις είτε χρόνου είτε και οφειλών προς άτομα με τα οποία μπορεί να συνεργάζεται η συγκεκριμένη επιχείρηση (είτε αυτά προέρχονται από το εσωτερικό της χώρας στην οποία βρίσκεται η επιχείρηση είτε όχι) και β). η αδυναμία στο να αποκτήσει η

συγκεκριμένη επιχείρηση κεφάλαια προκειμένου να προχωρήσει στην αποπληρωμή των οφειλών της.

Επίσης, η παντελής έλλειψη επιθυμίας για επενδύσεις από τον ιδιωτικό χώρο προς τις εθνικές μικρές αλλά και μεσαίου μεγέθους επιχειρήσεις, καθιστούσε την εύρεση κεφαλαίων γι' αυτές τις επιχειρήσεις ακατόρθωτη. Αυτό το γεγονός μεγέθυνε την ανάγκη των επιχειρηματιών για δανειοληψία, ακόμη και αν αυτό συνεπαγόταν τη λήψη δανείων με πολύ υψηλά ποσοστά επιτοκίων.

1.6 Οι περιορισμοί του μικρού και μεσαίου μεγέθους επιχειρήσεων της χώρας υπό την οπτική της «Μεγάλης Εικόνας»

Είναι αναγκαίο να σημειωθεί πως τα ζητήματα που εξετάστηκαν παραπάνω και αφορούν τα χρηματοοικονομικά δεδομένα των εγχώριων επιχειρήσεων, είναι ανάγκη να εξεταστούν και υπό ένα άλλο πρίσμα, το οποίο αφορά τα ακόλουθα θέματα:

1. Το πρώτο ζήτημα σχετίζεται με τον περιορισμό του κύκλου εργασιών των μικρών αλλά και των μεσαίων επιχειρήσεων, γεγονός που είναι αναπόφευκτη συνέπεια της ολοένα και περισσότερο περιορισμένης εσωτερικής κινητικότητας, η οποία προκύπτει εξαιτίας των περιορισμένων κερδών των πολιτών (σύμφωνα με δεδομένα, τα οποία παρατίθενται από το Ινστιτούτο Μελετών της ΓΣΕΒΕΕ τον 01/2014, η κατακόρυφη πτώση των κερδών τους διαμορφώνεται στο 39,5% κατά την χρονική περίοδο 2011-2013), των κατά πολύ ελαττωμένων δαπανών προς το δημόσιο καθώς επίσης και της έλλειψης μια συλλογικής προσπάθειας για παραγωγή έργου.
2. Το δεύτερο ζήτημα αφορά την πάρα πολύ υψηλή φορολόγηση, η οποία έχει επιβληθεί στους Έλληνες επιχειρηματίες συλλήβδην και μέσω αυτής επιδιώκεται αποπληρωμή των δανείων, που έχουν ληφθεί προκειμένου η Χώρα να διατηρήσει την πιστοληπτική της ικανότητα απέναντι στους πιστωτές της. (Ευρωπαϊκή Ένωση – Διεθνές Νομισματικό Ταμείο – Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα).
3. Το τρίτο ζήτημα σχετίζεται με τις έντονες ελλείψεις, τις οποίες παρουσιάζει το εθνικό σύστημα δημόσιας διοίκησης και οι οποίες προκύπτουν εξαιτίας της έντονης πολυπλοκότητας στο γραφειοκρατικό σύστημα και τάσης προς της διαφθορά. Αυτά τα δύο όχι μόνο δεν ευνοούν την ορθή αλλά και αποτελεσματική λειτουργία του εθνικού συστήματος αλλά λειτουργούν ως τροχοπέδη ακόμα και για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

2.1 Θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας του τραπεζικού συστήματος

«Τον Ιούνιο του 2006 εγκρίθηκε η Κοινοτική Οδηγία 2006/49/EK, από το Συμβούλιο Υπουργών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία περιλαμβάνει το νέο σύμφωνο της Βασιλείας ή Βασιλεία II.

Το νέο σύμφωνο αυτό απαρτίζεται από τρεις πυλώνες :

1. *Ελάχιστη Κεφαλαιακή Επάρκεια:* Ο δείκτης κεφαλαιακής επάρκειας παραμένει αμετάβλητος. Βασική αλλαγή είναι η συμπίληψη του λειτουργικού κινδύνου ως νέα κατηγορία κινδύνου, ο οποίος οφείλεται στην ανεπάρκεια ή την παράλειψη εσωτερικών διαδικασιών του προσωπικού ή των συστημάτων. Οι κεφαλαιακές απαιτήσεις για την κάλυψη του λειτουργικού κινδύνου θα πρέπει να ισούνται με το 15% των μέσων ετήσιων ακαθάριστων εσόδων της κατά την τελευταία τριετία.
2. *Διαδικασία Εποπτικής Αξιολόγησης:* Οι τράπεζες οφείλουν να υπολογίζουν την κεφαλαιακή τους επάρκεια σύμφωνα με τη δική τους εσωτερική μεθοδολογία διαχείρισης κινδύνου την οποία οι εποπτικές αρχές θα αξιολογούν και θα προκύπτει εάν τα κεφάλαια των τραπεζών είναι επαρκή στη βάση τακτικών ή και έκτακτων ελέγχων. Για τον υπολογισμό του πιστωτικού κινδύνου εισάγονται 3 εναλλακτικοί τρόποι υπολογισμού του.
3. *Πειθαρχία της Αγοράς:* Καθιερώνεται η δημοσίευση εκ μέρους των Τραπεζών αναλυτικών ποιοτικών και ποσοτικών στοιχείων για τους κινδύνους, το κεφάλαιο και τη διαχείριση των κινδύνων τους». (Αδαμόπουλος, Ι. (2015) «Η ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ – ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ – ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ»).

Όμως, επειδή οι τροποποιήσεις, που αφορούσαν το σύμφωνο Βασιλείας ή της Βασιλείας II δεν απέφεραν τα επιθυμητά αποτελέσματα, κατέστη επείγουσα ανάγκη να διαμορφωθεί ένα νέο σύμφωνο Βασιλείας (ή Βασιλεία III), η οποία εισάγει τα ακόλουθα νέα πρότυπα:

- ✓ «Τη ρύθμιση του ύψους του εποπτικού κεφαλαίου σε 10,5% του σταθμισμένου ενεργητικού με παράλληλη ρύθμιση του ύψους του μετοχικού κεφαλαίου στο 7% του ενεργητικού (από 2% που ισχύει σήμερα) και αυστηρότερους κανόνες αναγνώρισης των εποπτικών κεφαλαίων προσβλέποντας στη βελτίωση της ικανότητας των κεφαλαίων να απορροφούν τυχόν ζημιές. Επίσης εισάγεται η έννοια του κυκλικού εποπτικού κεφαλαίου με στόχο την άμβλυνση του φαινομένου της κυκλικότητας. Εν προκειμένω τα Τραπεζικά Ιδρύματα θα επιβαρύνονται με πρόσθετα κεφάλαια έως και 2,5% του ενεργητικού τους κατά τη περίοδο ανοδικής φάσης του οικονομικού κύκλου δημιουργώντας ένα μαξιλάρι ασφαλείας κεφαλαίων που μπορούν να χρησιμοποιήσουν κατά τη

διάρκεια συρρίκνωση της οικονομικής δραστηριότητας». (BCBS, 2011, “Basel III: A global regulatory framework for more resilient banks and banking systems”).

- ✓ «Την υιοθέτηση δείκτη ρευστότητας που διασφαλίζει ότι η Τράπεζα έχει επαρκή άμεσα ρευστοποιήσιμα στοιχεία ενεργητικού για να καλύψει πιθανές εκροές κεφαλαίων για ένα περίπου μήνα σε ένα ενδεχόμενο σενάριο κρίσης. Επιπλέον εισάγεται ο δείκτης σταθερής χρηματοδότησης» (BCBS, 2013, “Basel III, The liquidity coverage ratio and liquidity risk monitoring tools”).
- ✓ «Την εισαγωγή αυστηρότερων όρων για μείωση του κινήτρου εξωχρηματοπιστηριακών συμφωνιών (τιτλοποιήσεις, παράγωγα, εγγυήσεις κλπ) που ελαχιστοποιούν τη πιθανότητα εμφάνισης εποπτικού arbitrage, ήτοι τη μεταφορά ενεργητικού εκτός ισολογισμού με σκοπό τη μείωση των αναγκών σχηματισμού εποπτικών κεφαλαίων. Για το σκοπό αυτό θεσπίζεται ο δείκτης οικονομικής μόχλευσης στον οποίο θα περιλαμβάνονται και τα εκτός ισολογισμού στοιχεία περιορίζοντας με τον τρόπο αυτό την υποεκτίμηση των αναληφθέντων κινδύνων εντός και εκτός ισολογισμού» (BCBS, 2010, “Basel III, International framework for liquidity risk measurement, standards and monitoring”).

2.2 Επιπτώσεις νέου θεσμικού πλαισίου βασιλείας στην τραπεζική χρηματοδότηση Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων

Η Fitch Rating σε έκθεση της για τις συνέπειες εφαρμογής της Βασιλείας III εκτιμά, μεταξύ άλλων, ότι «το κόστος λειτουργίας των τραπεζών θα ανέλθει σημαντικά κάτι που σε συνδυασμό με την αύξηση των εποπτικών κεφαλαίων – η συγκεκριμένη έκθεση υπολογίζει μια μείωση 20% του δείκτη απόδοσης ιδίων κεφαλαίων – θα αναγκάσουν τις Τράπεζες να μετακινήσουν μέρος του κόστους στους δανειολήπτες μέσω αύξησης του περιθωρίου (“spread”) χρηματοδοτήσεων» (Fitch Rating, 2012, “Stricter Basel III capital rules pose return on equity challenge for global banks”). «Είναι χαρακτηριστικό ότι για κάθε αύξηση κατά 100 μονάδες βάσης του δείκτη ιδίων κεφαλαίων και για κάθε 50% ποσοστιαία αύξηση του δείκτη ρευστότητας επιφέρεται μείωση στον ετήσιο δείκτη ανάπτυξης κατά 0,7%. Σε μακροπρόθεσμο ορίζοντα όμως η οικονομική δραστηριότητα θα είναι πιο ευσταθής αφού οι παραπάνω μεταβολές των τραπεζικών δεικτών κεφαλαίων και ρευστότητας λόγω 45 Βασιλείας θα μειώσουν τη μεταβλητότητα του ρυθμού οικονομικής ανάπτυξης κατά 1%» (Patrick Slovik, Boris Cournède, 2011, “Macroeconomic Impact of Basel III”, OECD Economics Department Working Papers, No. 844) .

Είναι βέβαιο πως, εξαιτίας του συγκεκριμένου συμφώνου, προέκυψαν επιπτώσεις στην τραπεζική χρηματοδότηση γενικότερα και, συνακόλουθα, και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων:

- Με την καθολική ενσωμάτωση της νέας αυτής συνθήκης θα επέλθουν πολύ σημαντικές τροποποιήσεις στην Ελληνική Επικράτεια όσον αφορά τις

τραπεζικές χρηματοδοτήσεις. Πιο συγκεκριμένα, μέσω αυτής της συνθήκης παρέχεται στις τράπεζες η δυνατότητα να μην εγκρίνουν το δανεισμό κάποιου αν αυτός κρίνεται πως δεν πληρεί τους προβλεπόμενους όρους και προϋποθέσεις.

- Οι Τράπεζες θα προβούν σε μεγαλύτερη διασπορά των κινδύνων τους ανά κλάδο δραστηριότητας. Αυτό σημαίνει ότι καιίτοι μια Μικρομεσαία Επιχείρηση διαθέτει τα οικονομικά δεδομένα για τη χρηματοδότησή της από τη Τράπεζα με την οποία συνεργάζεται, αυτή ενδέχεται να ζητήσει περαιτέρω διασφαλίσεις.
- Ουσιαστικά, αναιρείται η δυνατότητα των ενδιαφερόμενων να έρθουν σε επαφή με τη Διεύθυνση της Τράπεζας προκειμένου να αποφασιστούν οι όροι και προϋποθέσεις του δανείου.

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι το ως άνω περιγραφόμενο νέο θεσμικό πλαίσιο επηρεάζει σημαντικά τη χρηματοδότηση και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

2.3 Τρόποι χρηματοδότησης μέσω τραπεζικού συστήματος

2.3.1 Μεσομακροπρόθεσμα δάνεια

Το χρονικό περιθώριο αυτής της κατηγορίας δανείων ορίζεται εξ' αρχής (από ένα χρόνο και πάνω) ενώ ο λόγος λήψης τους καλύπτει συγκεκριμένο σκοπό. Σε περίπτωση μεσομακροπρόθεσμου δανεισμού, δεν προβλέπεται να δοθεί ξανά το ίδιο ποσό ακόμα και αν αυτό έχει αποπληρωθεί από το δανειολήπτη. Όμως, με την αποπληρωμή του δανείου, επέρχεται και άρση των υπάρχουσών κατοχυρώσεων, που προβλεπόταν έως ότου αποπληρωθεί το δάνειο. Η οριστική αποπληρωμή προβλέπεται να γίνει με τρεις μεθόδους:

- ❖ ο δανειζόμενος έχει την δυνατότητα καταβολής ενός σταθερού ποσού, εντός του οποίου συμπεριλαμβάνονται τόκοι και κεφάλαιο, κατά το πέρας του ανατοκισμού και εντός του προσυμφωνημένου χρονικού πλαισίου,
- ❖ μέσω της αποπληρωμής τμημάτων του δανεισθέντος ποσού κατά ίσα χρονικά διαστήματα. Εντός αυτών των τμημάτων θα εντάσσονται και οι τόκοι του μη εξοφλημένου ποσού.
- ❖ μέσω της οριστικής εξόφλησης του δανεισθέντος ποσού.

Όταν το εν λόγω δάνειο αποδοθεί στον αιτούντα με περίοδο χάριτος, τότε οι τόκοι της συγκεκριμένης περιόδου αποδίδονται στην τράπεζα είτε κατά τη οριστική αποπληρωμή του δανείου είτε κατά τη λήξη της συγκεκριμένης περιόδου.

Μία από τις σημαντικότερες αιτίες που καταφεύγει κανείς στο να λάβει αυτού του είδους το δάνειο είναι να προβεί σε επενδύσεις που, κατά την γνώμη του, θα καλύπτουν τη συντήρηση του επαγγελματικού του εξοπλισμού. Όμως, ακόμα και σε περίπτωσή που η εκάστοτε επιχείρηση έχει την δυνατότητα να καλύψει το

κόστος της συντήρησης του εξοπλισμού της, παρόλα αυτά και πάλι μπορεί να καταφύγει στη λήψη του συγκεκριμένου είδους δανείου για τον απλούστατο λόγο ότι με την απόκτησή του, παρέχεται η δυνατότητα στο κάτοχο της επιχείρησης να προβεί σε αποπληρωμές άλλων υποχρεώσεων μείζονος σημασίας και βαρύτητας.

Προβλέπεται η έγκριση του συγκεκριμένου είδους δανείου και προς χρήση κεφαλαίου κίνησης.

Κατόπιν της έγκρισης του δανείου, η επιχείρηση δεσμεύεται να:

- να διατηρεί σε άριστη κατάσταση την κινητή περιουσία, για λογαριασμό της οποίας προχώρησε σε διαδικασία δανεισμού,
- να προσκομίζει στην τράπεζα τα οικονομικά δεδομένα του προηγούμενου χρόνου καθ' όλη τη διάρκεια και μέχρι την αποπληρωμή του δανείου,
- να γίνει χρήση του συγκεκριμένου δανείου για τον λόγο που έχει οριστεί κατά την αίτηση χορήγησής του,
- να γίνει αποπληρωμή των δόσεων του δανείου εντός του χρονικού πλαισίου, που προβλέπεται από την υπογεγραμμένη σύμβαση.

2.3.2 Ομολογιακά δάνεια

Το ομολογιακό δάνειο είναι το δάνειο που εκδίδεται από έναν εκδότη (π.χ. κυβέρνηση, οργανισμό κ.τ.λ.) και διαιρείται σε ομολογίες, που αντιπροσωπεύουν τα δικαιώματα των ομολογιούχων έναντι του εκδότη και με βάση τις οποίες ο εκδότης του τίτλου (η επιχείρηση) υποχρεούται να καταβάλει στον κάτοχο των ομολόγων (επενδυτή-αγοραστή) το αρχικό ποσό χρηματοδότησης (ονομαστική αξία) πλέον τόκων σε τακτά χρονικά διαστήματα (τοκομερίδιο).

Η παραπάνω κατηγορία δανείων περιλαμβάνει τις παρακάτω υποκατηγορίες:

1. Το Κοινό Ομολογιακό Δάνειο, που αποτελεί τον υπεραπλουστευμένο τρόπο, με τον οποίο μπορεί κάποιος να λάβει αυτού του είδους το δάνειο.
2. Τα Ομολογιακά Δάνεια στα οποία, σύμφωνα με το πρωτόκολλο, υπάρχει δυνατότητα τροποποίησης των ομολόγων σε μετοχικό κεφάλαιο.
3. Τα Ομολογιακά Δάνεια στα οποία, βάσει πρωτοκόλλου, προβλέπεται η μετατροπή των ομολόγων είτε σε μετοχικό κεφάλαιο είτε σε οποιασδήποτε άλλης μορφής κινητή περιουσία, υπό την προϋπόθεση η μετατροπή αυτή να σχετίζεται μόνο με τη συγκεκριμένη εταιρεία.
4. Τα Ομολογιακά Δάνεια στα οποία, σύμφωνα με το πρωτόκολλο, προβλέπεται ο δικαιούχος εκτός από το τόκο να εισπράττει και ένα μέρος των εσόδων, που προέκυψαν από τα πρώτα διανεμόμενα καθαρά κέρδη.

2.3.3 Πίστωση ανοικτού αλληλόχρεου λογαριασμού

Η πίστωση Ανοικτού Αλληλόχρεου Λογαριασμού έχει στόχο να καλύψει τις ανάγκες που προκύπτουν εξαιτίας της κινητικότητας των επιχειρήσεων.

Ο ανοικτός αλληλόχρεος λογαριασμός είναι ένας λογαριασμός υπολοίπου με αυξομειωτικές τάσεις και λογίζεται έτσι επειδή τα κόστη και τα κέρδη εντάσσονται σε κοινό λογαριασμό, χωρίς δυνατότητα για ατομική χρήση. Η πίστωση των τόκων σε αυτούς τους λογαριασμούς γίνεται συνήθως ανά τρεις μήνες ή ανά έξι μήνες.

Αν κάποιος μελετήσει τη συγκεκριμένη σύμβαση εύκολα θα καταλήξει στα ακόλουθα:

- Η εν λόγω σύμβαση προκειμένου να υπογραφεί είναι αναγκαίο να τεθεί ως ενέχυρο κάποιο συγκεκριμένο τίμημα.
- Τα κεφάλαια αυτά παρατηρείται πως μπορεί να τροποποιηθούν εξαιτίας συγκεκριμένων δεδομένων, τα οποία συνυπολογίζονται με την αρχική συμφωνία.
- Τα ποσά, τα οποία μεταφέρονται σε ένα τέτοιου είδους λογαριασμό όχι μόνο δεν υφίστανται πλέον ως αυτοτελή αλλά ταυτόχρονα συμπεριλαμβάνονται στη κατηγορία των κονδυλίων.
- Τα εξ' αρχής ορισμένα επιτόκια αυξάνονται στο πέρασμα του χρόνου ενώ, παράλληλα, συνυπολογίζονται με το υπόλοιπο κάθε τρεις ή κάθε έξι μήνες.
- Σε τέτοιου είδους συμφωνίες υπάρχει το ενδεχόμενο για πιθανή ενοποίηση, η οποία, προκειμένου να γίνει, καθίσταται αναγκαία η ύπαρξη γραπτής συναίνεσης εκείνων οι οποίοι θα εγγυηθούν για την παροχή του συγκεκριμένου κεφαλαίου.
- Σε περίπτωση που εντός της συγκεκριμένης σύμβασης δεν συμπεριλαμβάνεται και ο παράγοντας του χρόνου περάτωσης, αυτομάτως η εν λόγω σύμβαση λογίζεται ως σύμβαση αορίστου χρόνου και ο μοναδικός τρόπος, με τον οποίο θα επέλθει η λήξη της, είναι με καταγγελία ενός εκ των μελών, που συμπεριλαμβάνονται σε αυτήν ως λήπτες.
- Το ενδεχόμενο για πίστωση σε ένα τέτοιου είδους λογαριασμό μπορεί να υλοποιηθεί με την υπογραφή αυτής από πιστωτές και εγγυητές.

Όμως, αν συγκρίνει κανείς τις συμβάσεις ανοικτού αλληλόχρεου λογαριασμού με τις δανειακές συμβάσεις θα εντοπίσει σαφώς πολύ μεγάλες διαφορές καθότι οι εν λόγω συμβάσεις είναι εκ διαμέτρου αντίθετες:

- Στην περίπτωση της δανειακής σύμβασης ορίζεται με σαφήνεια εξ' αρχής και ο τρόπος αλλά και ο χρόνος λήξης της ενώ, στην περίπτωση του ανοιχτού αλληλόχρεου λογαριασμού, κάτι τέτοιο δεν ισχύει.
- Στην περίπτωση της δανειακής σύμβασης, το ποσό οφειλής ορίζεται σαφέστατα δηλαδή το ποσό του δανείου είναι συγκεκριμένο ενώ, στην περίπτωση του ανοιχτού αλληλόχρεου λογαριασμού, κάτι τέτοιο δεν ισχύει. Αντίθετα, δύναται το συγκεκριμένο ποσό να παρουσιάζει αυξητικές τάσεις.
- Στην περίπτωση της δανειακής σύμβασης, το ποσό οφειλής, το οποίο έχει αποπληρωθεί, δεν προβλέπεται να αποδοθεί ξανά ενώ, στην περίπτωση του ανοιχτού αλληλόχρεου λογαριασμού, κάτι τέτοιο δεν ισχύει.
- Στην περίπτωση της δανειακής σύμβασης, μετά την αποπληρωμή του ποσού επέρχεται και η άρση των δεσμευτικών παραγόντων, που είχαν τεθεί σε εφαρμογή με μοναδικό επιδιωκόμενο σκοπό την εξασφάλιση του δανείου. Αντιθέτως, στην περίπτωση του ανοιχτού αλληλόχρεου λογαριασμού κάτι τέτοιο δεν ισχύει αφού οι ίδιες δεσμευτικές παράμετροι εφαρμόζονται και με άλλους τρόπους παροχής κεφαλαίων.

2.3.4 Εγγυητικές Επιστολές

Εγγυητική Επιστολή είναι η έγγραφη επιβεβαίωση της βούλησης της Τράπεζας να εγγυηθεί για τον πρωτοφειλέτη – αγοραστή ή κατ' εντολή υπέρ τρίτου.

Με την εφαρμοστική απόφαση του Ν.Ε 975/2/12.7.56 επιτρέπεται στις Τράπεζες να εκδίδουν ελεύθερα εγγυητικές επιστολές για την εξασφάλιση της τήρησης των υποχρεώσεων εκείνου, στον οποίο παρέχεται η εγγύηση, δηλαδή, με τον τρόπο, αυτό η Τράπεζα υπεισέρχεται στις υποχρεώσεις του πρωτοφειλέτη και, έτσι διασφαλίζεται ο δανειστής για την περίπτωση ενδεχόμενου επιζήμιου αποτελέσματος από μια συγκεκριμένη συναλλαγή ενώ προβλέφθηκαν οι ακόλουθες απαγορεύσεις:

1. Απαγορεύονται οι επιστολές που μέσω της χρήσης τους θα επιδιώκεται η αποπληρωμή δεδομένου ποσού, του οποίου καθίσταται ανέφικτη η παροχή του από την τράπεζα.
2. Απαγορεύονται για συγκεκριμένο χρόνο οι επιστολές για λογαριασμό ατόμων που ήταν ασυνεπείς στις υποχρεώσεις τους απέναντι στην Τράπεζα.
3. Απαγορεύονται οι επιστολές για χρήση δανειοληψίας εκτός Τραπεζής.
4. Απαγορεύονται οι επιστολές για κάλυψη αναγκών, οι οποίες θα είναι αποτελέσματα νομισματικών τροποποιήσεων.
5. Απαγορεύονται οι επιστολές για λήψη δανείου, σε περίπτωση που εντοπίζονται άλλες οφειλές, οι οποίες δεν έχουν εξοφληθεί ακόμα.
6. Απαγορεύεται η δυνατότητα για χρηματοδότηση να ξεπερνά το 25% του υφιστάμενου κεφαλαίου της Τράπεζας.

7. Απαγορεύεται οι εταιρείες, που βρίσκονται σε καθεστώς εποπτείας, να έχουν υπό την κατοχή τους περισσότερες μετοχές στην Τράπεζα σε σχέση με άλλες που κατέχουν περισσότερο από το 19% των υπαρχόντων κεφαλαίων.
8. Το μέγιστο των εγγυητικών επιστολών που μπορεί να εκδώσει μια Τράπεζα δεν πρέπει να ξεπερνά τις μισές χορηγίες της.

Οι εγγυητικές επιστολές κατηγοριοποιούνται, βάσει των σκοπών που επιδιώκουν, σε:

- ❖ *«Α' κατηγορίας ή εγγυητικές επιστολές συμμετοχής είναι εκείνες που εκδίδονται από την Τράπεζα μετά από αίτηση του εντολέα για τη συμμετοχή του σε δημόσιο ή ιδιωτικό διαγωνισμό για την ανάληψη κάποιου έργου ή την προμήθεια ειδών. Σκοπός αυτής της εγγυητικής επιστολής είναι να δεσμεύσει τον εργολάβο ή τον προμηθευτή που συμμετέχει σε διαγωνισμό να μην υπαναχωρήσει σε περίπτωση κατακύρωσης του έργου σε αυτόν. Η εγγυητική επιστολή συμμετοχής παρουσιάζει γενικά μειωμένο κίνδυνο κι αυτό γιατί οι συμμετέχοντες σε ένα διαγωνισμό είναι πολλοί αλλά τελικά μόνο ένας θα κερδίσει το διαγωνισμό.*
- ❖ *Β' κατηγορίας ή εγγυητικές επιστολές καλής εκτέλεσης είναι εκείνες που αφορούν την τήρηση των συμφωνιών και γενικά την καλή εκπλήρωση των όρων μιας σύμβασης. Η εγγυητική επιστολή καλής εκτέλεσης αντικαθιστά και ακυρώνει κατά κανόνα την εγγυητική επιστολή συμμετοχής η οποία δεν έχει πλέον λόγο ύπαρξης. Σκοπός της έκδοσης της εγγυητικής επιστολής καλής εκτέλεσης είναι να εγγυηθεί η Τράπεζα για την εκτέλεση του έργου από τον εργολάβο ή τον προμηθευτή με βάση τους όρους σύμβασης που υπογράφηκε ανάμεσα στον φορέα που προκήρυξε το διαγωνισμό και το φορέα που ανέλαβε το έργο. Γενικότερα οι εγγυητικές επιστολές καλής 62 εκτέλεσης ενέχουν μεγαλύτερο βαθμό κινδύνου για τις εκδότριες Τράπεζες από τις εγγυητικές επιστολές συμμετοχής.*
- ❖ *Γ' κατηγορίας ή εγγυητικές επιστολές καλής πληρωμής είναι εκείνες με τις οποίες διασφαλίζεται η εξόφληση μιας οφειλής ή μιας απαίτησης. Είναι οι εγγυητικές επιστολές με το μεγαλύτερο κίνδυνο γιατί σε αυτές είναι ξεκαθαρισμένες από την αρχή οι προθεσμίες καταβολής και επειδή καλύπτουν την πληρωμή συγκεκριμένου ποσού». (Αδαμόπουλος, Ι. (2015) «Η ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ – ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ – ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ»).*

2.3.5 Ενέγγυος Πίστωση

Η Ενέγγυα πίστωση χρησιμοποιείται ευρύτατα στο εισαγωγικό και εξαγωγικό εμπόριο και αποτελεί έναν από τους πολλούς τρόπους πληρωμής και εξασφάλισης μιας εμπορικής συναλλαγής.

«Ο πλέον διαδεδομένος ορισμός αναφέρει ότι η Ενέγγυα πίστωση είναι η γραπτή σύμβαση μεταξύ του εισαγωγέα του εμπορεύματος και της Τράπεζας του – εκδότης ή πιστώτρια – . Με τη σύμβαση αυτή η Τράπεζα του εισαγωγέα, κατ' εντολή και για λογαριασμό του, αναλαμβάνει την υποχρέωση να πληρώσει στον εξαγωγέα το ποσό της πίστωσης που έχει συμφωνηθεί με τον εισαγωγέα στο πλαίσιο των όρων που αναφέρει ο εξαγωγέας στην προσφορά του, δηλαδή στο προτιμολόγιο» (Αιγυπτιάδης Α. (2002), «Ομοιόμορφοι κανόνες και συνήθειες του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου για τις ενέγγυες πιστώσεις», Αθήνα: Σάκκουλα Α.Ε).

«Μια Τράπεζα εκδίδει μια ενέγγυα πίστωση σύμφωνα με τους όρους (κάλυψης, ποσού, τιμολόγησης) πιστοδοτικού ορίου που έχει εγκρίνει στον εκάστοτε πελάτη της σύμφωνα με τις πιστοδοτικές της διαδικασίες λαμβάνοντας πάντα υπόψη της την συναλλακτική του συμπεριφορά και την αποδοτικότητα της συνεργασίας τους» (Eurobank – Ergasias "Credit Policy Manual", Σεπ. 2015).

Αυτοί που συμμετέχουν στην παραπάνω διαδικασία μπορούν να κατηγοριοποιηθούν ως εξής:

- I. Σε αυτόν που έχει αναλάβει την εισαγωγή των προϊόντων εντός της χώρας, ο οποίος, με την σειρά του, προκειμένου να ολοκληρωθεί η συναλλαγή, ζητά από την Τράπεζα, με την οποία συνεργάζεται να εγκρίνει την ενέγγυα πίστωση, με σκοπό ο αποστολέας να λάβει τα ανάλογα κεφάλαια προκειμένου να ολοκληρωθεί η διαδικασία της πληρωμής, γεγονός που έχει σαν αποτέλεσμα την τήρηση των όρων της συμφωνίας.
- II. Σε αυτόν που έχει αναλάβει την εξαγωγή των προϊόντων από τη χώρα προέλευσης τους, που μέσω της παραπάνω συμφωνίας λαμβάνει εγγυήσεις ότι θα λάβει το τίμημα για τα προϊόντα, τα οποία έχει στείλει στον συνεργάτη του, υπό την προϋπόθεση να αποστείλει σε αυτόν, εντός του χρονικού περιθωρίου, τα προϊόντα που έχουν συμφωνήσει.
- III. Ο ρόλος της Τράπεζας, που έχει αναλάβει την έκδοση είναι βαρύνουσας σημασίας για το σύνολό της διαδικασίας. Αφότου πραγματοποιηθούν όλες οι προϋποθέσεις, η Τράπεζα υποχρεούται να αποδώσει το χρηματικό ποσό στον λήπτη.
- IV. Η ανταποκρίτρια Τράπεζα είναι αυτή του λήπτη που, με την σειρά της, περιμένει για την έκδοση της Ενέγγυας Πίστωσης και αφότου ανακαλύψει αν είναι γνήσια ή όχι την επικοινωνεί, χωρίς να λαμβάνει την παραμικρή ευθύνη για την εξόφληση του τιμήματος της Ενέγγυας Πίστωσης.
- V. Ο σκοπός ύπαρξης της βεβαιούσας Τράπεζας διαφέρει από την ενέγγυα πίστωση, επειδή ακριβώς διασφαλίζει ότι, σε περίπτωση λεπτομερούς τήρησης των προϋποθέσεων από την πλευρά του δικαιούχου και όχι από πλευράς της Τράπεζας, τότε εκείνη υποχρεούται να αναλάβει την εξόφλησή του.

Θέτοντας όμως ως παράμετρο την παραπάνω σύμβαση, υπάρχουν κάποιοι προβλεπόμενοι τρόποι, εκ των οποίων ο λήπτης υποχρεούται να διαλέξει έναν

προκειμένου να έρθει σε επαφή με την τράπεζα που συνεργάζεται αυτός που θα εισάγει τα απεσταλμένα προϊόντα. Αυτοί είναι:

- ❖ Η «ανακλητή», μέσω της οποίας η Τράπεζα δεν εγγυάται τίποτα στον λήπτη, εξαιτίας του γεγονότος ότι εκείνος ο οποίος εισάγει το προϊόν στη χώρα του έχει τη δυνατότητα να αναιρέσει την απόφασή του οποιαδήποτε χρονική περίοδο αυτός επιθυμεί. Βάσει αυτού του δεδομένου, η Τράπεζα υποχρεούται να αποπληρώσει το τίμημα.
- ❖ Η «ανέκκλητη», με την επιλογή αυτή αυτομάτως αναιρείται η δυνατότητα του εισαγωγέα να άρει την απόφασή του οποιαδήποτε χρονική περίοδο, χωρίς την απόλυτη συνεννόηση του συνεργάτη του. Με αυτό τον τρόπο είναι βέβαιος ο λήπτης ότι θα ολοκληρωθεί η διαδικασία με επιτυχία καθώς ακόμα και σε περίπτωση άρσης της συμφωνίας με τον συνεργάτη του εντός ορισμένου χρονικού διαστήματος, η Τράπεζα έχει δεσμευτεί να ολοκληρώσει εκείνη τη διαδικασία με επιτυχία, υπό τον όρο να έχει φέρει εις πέρας όλες τις προβλεπόμενες προϋποθέσεις.
- ❖ Και τέλος η «ανέκκλητη βεβαιωμένη», στην οποία εντοπίζουμε σημεία ταύτισης με την παραπάνω κατηγορία. Παρουσιάζεται όμως, η εξής πολύ σημαντική διάκριση μεταξύ αυτών: σε αυτήν εμπλέκονται δύο Τράπεζες, που φέρουν και οι δύο την ίδια ευθύνη έναντι του λήπτη. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, ο λήπτης είναι περισσότερο βέβαιος ότι η διαδικασία θα στεφθεί με επιτυχία.

2.3.6 Προεξόφληση Αξιογράφων

Αποτελεί ένα πεπαλαιωμένο τρόπο παροχής χρηματικών ποσών. Για να γίνει πράξη χρειάζεται η μεταβίβαση εμπορικών απαιτήσεων στην Τράπεζα, εντός όμως του περιθωρίου λήξης τους από τον ενδιαφερόμενο.

Η διαδικασία της προεξόφλησης αξιογράφων μπορεί να παρουσιάζει πολλές ομοιότητες με την παροχή χρηματικού ποσού με τη μέθοδο Ανοικτού Αλληλόχρεου Λογαριασμού. Παρά ταύτα, δεν παύει να παρουσιάζει και πολύ σημαντικές διαφορές:

- Στην εκ των προτέρων αποπληρωμή του ποσού συμπεριλαμβάνονται και οι τόκοι ενώ στον ενδιαφερόμενο αποδίδεται και το ποσό που απέμεινε από την ονομαστική αξία των αξιογράφων, σε αντίθεση με στην πίστωση ανοικτού αλληλόχρεου λογαριασμού, στην οποία δεν αποδίδεται όλο το ποσό, γιατί ένα κομμάτι του χρησιμεύει ως εγγύηση.
- Η πίστωση ανοικτού αλληλόχρεου λογαριασμού δεν είναι τόσο χρονοβόρα σε σχέση με άλλες, επειδή ο υπολογισμός του κεφαλαίου είναι πολύ πιο απλός.

Επιδιώκοντας τον περιορισμό της γραφειοκρατίας, η πραγματοποίηση της παραπάνω διαδικασίας έχει περιοριστεί σημαντικά σε σχέση με τα προηγούμενα

χρόνια εξαιτίας του γεγονότος ότι έχει αντικατασταθεί πλήρως από τις πιστώσεις ανοικτού αλληλόχρεου λογαριασμού.

2.3.7 Χρηματοδοτική Μίσθωση

Η αφετηρία της συγκεκριμένης διαδικασίας υπολογίζεται περίπου γύρω στα μέσα του 20^{ου} αιώνα με τη δημιουργία της εταιρίας United States Leasing Corporation στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Στα χνάρια αυτής βάδισε και λίγα χρόνια αργότερα ιδρυόμενη εταιρεία Mercantile Leasing Company, η οποία επίσης σχετιζόταν με χρηματοοικονομικά.

Εξ' αφορμής της εφαρμογής του Ν. 1665/1986, ο οποίος αποτελεί σημαντική καινοτομία για τα ελληνικά δεδομένα, αφού εισάγει πλέον για τις εγχώριες επιχειρήσεις τη σύμβαση χρηματοδοτικής μίσθωσης, βάσει του οποίου παρέχεται η δυνατότητα στους επιχειρηματίες να εφοδιάσουν την επιχείρησή τους με κινητό εξοπλισμό, τον οποίο στη συνέχεια είτε θα λάβουν έναντι τιμήματος είτε θα εκμισθώσουν για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα από την Τράπεζα, με την οποία συνεργάζονται.

Σε συνέχεια αυτού, ο Ν. 2367/1995 διεύρυνε το περιεχόμενο εφαρμογής της συγκεκριμένης δράσης και σε ακίνητες περιουσίες, ενώ προκειμένου να γίνουν ακόμα περισσότερο ευνοϊκοί οι όροι για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις τέθηκαν σε εφαρμογή και άλλοι νόμοι, οι οποίοι όμως δεν απέκλιναν από το γενικότερο αρχικό πλαίσιο.

Από την άλλη πλευρά, δεν έλειψαν και οι δυσκολίες που προέκυψαν απέναντι σε αυτή τη τραπεζική δραστηριότητα, οι οποίες, όμως ξεπεράστηκαν γρήγορα, παρέχοντας, με αυτό το τρόπο, αρωγή στο τραπεζικό σύστημα όλων των χωρών.

Η συγκεκριμένη δράση προχώρησε πολύ γρήγορα και στην Ελλάδα, σε αντίθεση με τα οικονομικά δεδομένα της χώρας, που προέβλεπαν το αντίθετο. Πιο συγκεκριμένα, το 1995 η εν λόγω διαδικασία άγγιξε μόλις τα 0,2 δισεκατομμύρια ευρώ σε αντίθεση με το 2012 που η έντονη χρήση της δράσης αυτής σχεδόν τετραπλασίασε το εν λόγω ποσό (δύο δισεκατομμύρια ευρώ σύμφωνα με έρευνες της Ένωσης Ελληνικών Εταιρειών Χρηματοδοτικής Μίσθωσης).

Χρήση του παραπάνω δεδομένου έχουν στην ευχέρειά τους να κάνουν μόνο οι ανώνυμες εταιρίες που έχουν συσταθεί γι' αυτόν ακριβώς το λόγο και είναι διαρκώς σε καθεστώς ενισχυμένης εποπτείας από την Τράπεζα της Ελλάδος. Στο συγκεκριμένο ποσό, που αντιστοιχεί στις μετοχές της εταιρείας χρηματοδοτικής μίσθωσης τίθενται δύο προϋποθέσεις: α). μετοχές που αντιστοιχούν στο όνομα κάποιου προσώπου, β). και ορίζεται ως αναγκαίο αυτό το ποσό να έρχεται σε πλήρη ή κατά το ήμισυ αντιστοιχία με τις μετοχές μιας ανώνυμης εταιρείας, που έχουν στην κατοχή τους μια ή και παραπάνω Τράπεζες.

Όλες οι επιχειρήσεις ασχέτως του τρόπου λειτουργίας της, έχει την δυνατότητα να χρηματοδοτηθούν και με αυτό τον τρόπο.

Με αυτή τη μέθοδο παρέχεται στον επιχειρηματία η δυνατότητα αυτός να διαλέξει το μέρος ή τον τρόπο με τον οποίο θα εφοδιάσει όσο πιο κατάλληλα γίνεται την εταιρία του. Ο ρόλος, όμως, της εταιρίας χρηματοδότησης διαφέρει σημαντικά ως προς το περιεχόμενό του, αυτή υποχρεούται να καλύψει τα έξοδα, που ο επιχειρηματίας θα κρίνει πως είναι αναγκαία προκειμένου να στεγάσει και να εφοδιάσει κατάλληλα την επιχείρησή του. Προκειμένου να διασφαλιστεί η εγκυρότητα των παραπάνω υποχρεώσεων, είναι αναγκαία η υπογραφή ενός συμφωνητικού μίσθωσης μεταξύ των ενδιαφερομένων. Με την υπογραφή αυτού του συμφωνητικού, υποχρεούται ο μισθωτής να καταβάλλει για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα προσυμφωνημένο χρηματικό ποσό. Κατά το πέρας του συγκεκριμένου συμφωνητικού, παρέχεται στον επιχειρηματία η δυνατότητα είτε να προβεί σε άμεση αγορά του εξοπλισμού της επιχείρησής του είτε να προχωρήσει στην υπογραφή ενός νέου συμφωνητικού, στο οποίο θα εμπεριέχονται οι παραπάνω όροι και προϋποθέσεις.

2.3.7.1 Τρόποι Χρηματοδοτικής Μίσθωσης

Εντοπίζουμε δύο τρόπους χρηματοδοτικής μίσθωσης:

- i. Τη χρηματοδοτική μίσθωση, η οποία παρέχει την ευκαιρία στις συγκεκριμένες εταιρίες να εφοδιαστούν με κινητό εξοπλισμό είτε εγχώριο είτε με προέλευση από το εξωτερικό. Στη συγκεκριμένη μίσθωση δεν προβλέπεται κάποια δυνατότητα αναστολής ή ακόμα και ακύρωσης ενώ ταυτόχρονα το χρονικό περιθώριο ορίζεται εξ' αρχής. Παρ' όλα αυτά, μέσω της σύμβασης αυτής η εταιρία κατοχυρώνει την ψιλή κυριότητα όσον αφορά τον εφοδιασμό της επιχείρησης και προβλέπεται βάσει αυτής πως τη συντήρησή του την αναλαμβάνουν αμφοτέρω. Από την άλλη πλευρά, ο επιχειρηματίας έχει στην πλήρη κατοχή του τον τρόπο χρήσης της.
- ii. Τη λειτουργική χρηματοδοτική μίσθωση: σε αντίθεση με τη χρηματοδοτική μίσθωση, η μίσθωση αυτού του είδους έχει μεγαλύτερη αντοχή στο πέρασμα του χρόνου. Όμως, παρουσιάζει και ένα πολύ σημαντικό μειονέκτημα. Πιο συγκεκριμένα, σε αυτή τη κατηγορία μίσθωσης δεν εμπεριέχεται η δυνατότητα του εκτιμώμενου βίου του εν λόγω περιουσιακού στοιχείου, πράγμα που σημαίνει πως, με το πέρας της περιόδου λήξης της ανωτέρω συμφωνίας, στο άτομο που έχει εκμισθώσει το συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο δε εγγυάται κανείς πως θα κάνει απόσβεση αν συγκριθεί το κόστος ενοικίασης με αυτό της τροφοδοσίας και των παγίων εξόδων.

Οι επιχειρήσεις τέτοιου είδους που πορεύονται βάσει των Παγκόσμιου Λογιστικού Πρωτοκόλλου (IFRS) από το 2005, καθίσταται αναγκαίο να διακρίνουν τις συμφωνίες αυτές σε λειτουργικές και σε χρηματοδοτικές και, ως εκ τούτου, είναι υποχρεωτικό και άλλου είδους τρόπος χρήσης. Πιο αναλυτικά, η πρώτη περίπτωση

λογίζεται ως κόστος και το μίσθωμα αφαιρείται από τα αποτελέσματα του τρόπου χρήσης. Στη δεύτερη περίπτωση, ο ενδιαφερόμενος αφαιρεί τους τόκους από τις συνέπειες του τρόπου χρήσης, προκειμένου να κάνει εξάλειψη μέσω του εξοπλισμού, που έχει εκμισθωθεί με απώτερο σκοπό να εφοδιαστεί η συγκεκριμένη επιχείρηση.

2.3.7.2 Διάθεση δεδομένων έναντι αντιτίμου και η εκ νέου ενοικίαση

Η παραπάνω δικαιοπραξία, η οποία λαμβάνει χώρα μεταξύ δύο ή και περισσότερων ατόμων από τη μία και δύο ή και περισσότερων από την άλλη, έχει σαν αποτέλεσμα τη συγκαταβατική βούληση αυτών με σκοπό να πράξουν μια σειρά από δράσεις. Αυτή αποτελεί την πιο εξευγενισμένη μορφή χρηματοδοτικής μίσθωσης κατά την οποία ο επιχειρηματίας προχωρά σε απόκτηση του περιουσιακού στοιχείου, το οποίο, στη συνέχεια ενοικιάζει στον προηγούμενο κάτοχο, βάσει των όρων, στους οποίους έχουν καταλήξει από κοινού. Η συμφωνία αυτή μπορεί να αφορά κινητές αλλά ακόμα και ακίνητες ιδιοκτησίες.

Όμως, αυτή η διαδικασία δεν μπορεί να τεθεί σε εφαρμογή για λογαριασμό ατόμων που ασχολούνται με ελεύθερα επαγγέλματα. Σε ευνοϊκότερη θέση όσον αφορά την διαδικασία αυτή βρίσκονται επιχειρήσεις με παγιωμένη κινητικότητα, γι' αυτό και το μεγαλύτερο ποσοστό χρήσης της διαδικασίας αυτής γίνεται από τέτοιου είδους επιχειρήσεις. Μέσω αυτής της διαδικασίας, παρέχεται στην επιχείρηση η δυνατότητα να αποδεσμεύσει κεφάλαιά της και να τα χρησιμοποιήσει με τον καλύτερο και ταυτόχρονα πιο αποτελεσματικό τρόπο.

Σε αυτό το σημείο είναι αναγκαίο να επισημανθεί πως κατά τη διάρκεια της διαδικασίας δεν προβλέπεται η καταβολή φόρου μεταβίβασης. Μετά όμως τη λήξη της συμφωνίας, το τμήμα της περιουσίας, το οποίο αγοράστηκε ή εκμισθώθηκε επιστρέφει στα χέρια του αρχικού του κατόχου.

2.3.7.3 Συνεχής μίσθωση

Όσον αφορά τη συνεχή μίσθωση, εκείνος ο οποίος έχει αναλάβει την εκμίσθωση του τμήματος μιας περιουσίας, έχει διττό ρόλο εξαιτίας του γεγονότος ότι αυτός ο ίδιος καλείται να αναλάβει και την αποκατάσταση των φθορών, που εκείνη παρουσιάζει προτού προβεί σε εκμίσθωση της.

Η ειδοποιός διαφορά της συνεχούς μίσθωσης συγκριτικά με τις υπόλοιπες μορφές χρηματοδοτικής συμφωνίας έγκειται στο γεγονός ότι προκειμένου να υπογραφεί η εν λόγω συμφωνία τίθεται ως προϋπόθεση η συναίνεση και των τριών εμπλεκόμενων προσώπων [α). αυτού που είναι αρμόδιος για την αποκατάσταση των φθορών, β). της εταιρίας χρηματοδοτικής μίσθωσης και γ). εκείνου που επιθυμεί να νοικιάσει την συγκεκριμένη κινητή ή ακίνητη περιουσία].

2.3.7.4 Η Χρηματοδοτική μίσθωση τετραμερής

Με τη χρήση της συγκεκριμένης χρηματοδοτικής μίσθωσης επιδιώκεται, αυτός που θα αναλάβει να εκμισθώσει το συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο, να δεσμεύεται να το αποκτήσει έναντι οικονομικού αντιτίμου, στο οποίο θα συμπεριλαμβάνεται μόνο η αντικειμενική του αξία ενώ το υπόλοιπο τμήμα του ποσού καλύπτεται από μακροπρόθεσμο δανεισμό.

Για την υπογραφή της εν λόγω συμφωνίας τίθεται ως προϋπόθεση η συναίνεση και των τεσσάρων εμπλεκόμενων προσώπων (α). αυτός που θα αναλάβει τον εφοδιασμό της επιχείρησης με πόρους, β). αυτού που ενδιαφέρεται να νοικιάσει την επιχείρηση, γ). αυτού που αναλαμβάνει να εκμισθώσει την επιχείρηση και δ). αυτού που εγγυάται την μακροπρόθεσμη καταβολή δανεισμού]. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο αποκαλείται και τετραμερής.

2.3.7.5 Σχέση εταιρείας χρηματοδότησης με αυτόν που αναλαμβάνει την τροφοδοσία της επιχείρησης

Σε αυτή τη περίπτωση παρατηρείται μια απευθείας σχέση μεταξύ της εταιρείας χρηματοδότησης και αυτού που αναλαμβάνει την τροφοδοσία της επιχείρησης, επιδιώκοντας την προώθηση των πωλήσεων.

Με βάση αυτό, εντοπίζονται οι παρακάτω θέσεις:

- Η απλή σύσταση: κατά την οποία αυτός που τροφοδοτεί την επιχείρηση και φέρνει σε επαφή τους ενδιαφερόμενους με την εταιρεία, επιδιώκει την προώθηση της τροφοδοσίας του εξοπλισμού μέσω της αρωγής της χρηματοδοτικής μίσθωσης. Σε αυτό το σημείο είναι αναγκαίο να επισημανθεί πόσο σημαντικός είναι ο ρόλος της εταιρείας, αφού αυτή θα αναλάβει να επεξεργαστεί τα οικονομικά του ενδιαφερόμενου. Στη διακριτική ευχέρεια του προμηθευτή βρίσκεται η διαμόρφωση της τελικής τιμής.
- Η εξ αρχής τροφοδοσία της επιχείρησης: σε αυτή την περίπτωση, αυτός που θα εφοδιάσει την επιχείρηση καλείται να δημιουργήσει σχέση μεταξύ των ενδιαφερομένων και εταιρείας και ταυτόχρονα καλείται να επισημάνει και στους δύο πω, σε περίπτωση καταγγελίας της συγκεκριμένης συμφωνίας από πλευράς των ενδιαφερόμενων, αυτός, που καλείται να εξοφλήσει το κόστος της τροφοδοσίας της επιχείρησης, θα είναι ο ίδιος.
- Η υπομίσθωση: Σε αυτή τη περίπτωση, αυτός που έχει αναλάβει τον εφοδιασμό της επιχείρησης είναι υποχρεωμένος να ενοικιάσει την επιχείρηση από την εταιρεία και έπειτα να την εκμισθώσει σε κάποιον άλλο. Αυτό λοιπόν που καλείται να κάνει η εταιρεία είναι να διερευνήσει αν και κατά πόσο μπορεί να εκμεταλλευτεί την συγκεκριμένη επιχείρηση εκμισθώνοντάς την.

2.3.7.6 Θετικά στοιχεία για το μισθωτή όσον αφορά τη χρηματοδοτική μίσθωση

Οι λόγοι, εξαιτίας των οποίων καθίσταται η χρηματοδοτική μίσθωση τόσο διαδεδομένη είναι οι εξής:

- Η δυνατότητά της να συμβάλει έμπρακτα στην διεκδίκηση αλλά και την απόκτηση αναγκαίων κεφαλαίων, αφού μέσω αυτού εξασφαλίζεται η δυνατότητα στον εκάστοτε μισθωτή να διασφαλίσει τους καλύτερους δυνατούς όρους και προϋποθέσεις προκειμένου να αποκτήσει το επιθυμητό, κατά περίπτωση, κεφάλαιο.
- Σημαντικά μειωμένες φορολογικές εισφορές επειδή τα μισθώματα που καταβάλλονται με μοναδικό σκοπό την απόκτηση εξοπλισμού, εξυπηρετούν τον συγκεκριμένο σκοπό μέσω της κατακόρυφης ελάττωσης των κερδών που τίθενται προς φορολόγηση.
- Με αυτή τη διαδικασία, ο εκάστοτε επιχειρηματίας καταφεύγει σε πολιτικές ρευστότητας, αφού δεν θα δεσμεύει πλέον κεφάλαια τα οποία θα επιδιώκεται να εξοφλήσουν τις πάγιες οφειλές. Αντίθετα, οι πολιτικές ρευστότητας δύναται να αποφέρον τα μέγιστα για την εν λόγω επιχείρηση.
- Παρέχεται στις επιχειρήσεις η δυνατότητα για άμεση απόκτηση του επαγγελματικού τους εξοπλισμού, αφού η εταιρία χρηματοδοτικής μίσθωσης προτίθεται να αποπληρώσει εκείνους οι οποίοι αναλαμβάνουν τον εφοδιασμό μιας επιχείρησης με είδη εξοπλισμού.
- Το χρονικό περιθώριο, για το οποίο η επιχείρηση δεσμεύεται να μισθωθεί, δύναται να διαμορφωθεί ανάλογα με τις ανάγκες της επιχείρησης. Άρα, τίθεται υπό διαπραγμάτευση.
- Η πραγματοποίηση της ως άνω διαδικασίας είναι ταχύτερη συγκριτικά με άλλου είδους πρακτικές αλλά και ταυτόχρονα καθίσταται και περισσότερο συμφέρουσα από οικονομικής απόψεως, εξαιτίας του γεγονότος ότι για την ολοκλήρωσή της δεν απαιτούνται η καταβολή ούτε κάποιου χρηματικού ποσού ως φόρου ούτε κάποιας υποθήκης ή ενεχύρου.

2.4 Προγράμματα στήριξης προς τις Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις

Εξαιτίας του γεγονότος ότι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις διαδραματίζουν καταλυτικό ρόλο για την πορεία της εγχώριας οικονομίας, λήφθηκαν μια σειρά από μέτρα που είχαν ως απώτερο σκοπό να τις ενισχύσουν ακόμα περισσότερο. Πιο συγκεκριμένα, το 1980 η Ελλάδα συμμετείχε στα μεσογειακά προγράμματα, τα οποία στόχευαν εξειδικευμένα στην στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων ενώ περίπου δέκα χρόνια αργότερα, η Ελλάδα εντάχθηκε ξανά στο πρώτο κοινοτικό πλαίσιο στήριξης, που αυτή την φορά δεν αφορούσε μόνο τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις αλλά την κοινωνία συλλήβδην. Με τη συμμετοχή της σε αυτό το πρόγραμμά ενίσχυσης, η Χώρα μας έλαβε το ποσό των επτά δισεκατομμυρίων, διακοσίων εκατομμυρίων ευρώ.

Στο συγκεκριμένο σημείο είναι αναγκαίο να αναφερθούν κάποιες λειτουργίες, μέσω των οποίων επιδιωκόταν η ανάπτυξη και η ευημερία των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Κάποιες εξ' αυτών λειτούργησαν μετ' έπειτα ως αρωγοί για τα μέτρα που λείφθηκαν αργότερα:

- ❖ Μέσω του κοινοτικού πλαισίου στήριξης: που στοχεύει στην ανάπτυξη και την ευημερία των επιχειρήσεων τέτοιου είδους ανά την Ελληνική Επικράτεια, ούτως ώστε καμία επιχείρηση να μην κινδυνεύει να είναι εκτός των προδιαγραφών αυτών ενώ διαπιστώνεται ότι ενισχύθηκαν και οι επιχειρήσεις που σχετίζονταν με τον τομέα της πληροφόρησης και της ενημέρωσης.
- ❖ Με δράσεις που είχαν στο επίκεντρο τους τις επιχειρήσεις: μέσω του προγράμματος «ανταγωνιστικότητα» και με την συμβολή του κρατικού οργανισμού EOMMEX, επιδιωκόταν η προτροπή των νέων να ενταχθούν ομαλά στην αγορά εργασίας, μέσω ακόμα και της δημιουργίας νέων εταιρειών.
- ❖ Με δράσεις που είχαν στο επίκεντρο τους την όσο γίνεται περισσότερο ομαλή ένταξη και των γυναικών στην αγορά εργασίας ενώ προβλεπόταν η χορήγηση κονδυλίων ειδικά για επιχειρήσεις που διευθύνονταν εξ' ολοκλήρου από γυναίκες, με σκοπό να φανεί πόσο και αυτές μπορούν να συμβάλουν στην εθνική οικονομία.
- ❖ Εγχώριο πλαίσιο μνείας: η εφαρμογή αυτού του μέτρου απέδωσε τα μέγιστα στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις αφού στόχευε στην ανάπτυξη και εξοικείωση με τα ψηφιακά μέσα, στην διεύρυνση της ζήτησης για τουριστικά προϊόντα στην αγορά.
Τη διευθέτηση αυτού του μέτρου επί του πρακτέου ανέλαβε το εθνικό τραπεζικό σύστημα.
- ❖ Ο νόμος περί ανάπτυξης: μέσω αυτού επιδιώκεται η ενίσχυση της εγχώριας επιχειρηματικότητας και δη της μικρομεσαίας, υπό συγκεκριμένους όρους.
- ❖ Σύγχρονης ψηφιακής τεχνολογίας μηχανισμοί οι οποίοι θα τίθενται προς χρήση μόνο για τις Τράπεζες και αυτό βάση ορισμένων προϋποθέσεων. Οι παραπάνω δραστηριότητες αφορούσαν: τη JEREMIE, τη JESSICA, την παροχή κεφαλαίου είτε για επενδύσεις είτε για άλλου είδους χρήση από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και το Εθνικό Ταμείο Επενδύσεων, που είναι αποτέλεσμα των κερδών του κράτους σε συνδυασμό με τα κέρδη που προήλθαν από τη Γερμανική Εθνική Αναπτυξιακή Τράπεζα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

3.1 Ποιοτική έρευνα στις Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις:

Κρίθηκε αναγκαίο να έρθουμε σε επαφή με μικρομεσαίους επιχειρηματίες προκειμένου να γίνουμε ακροατές των προβλημάτων, των ενστάσεων καθώς και των προτάσεών τους για την εξασφάλιση της βιωσιμότητας των επιχειρήσεών τους, θέτοντάς τους τα ακόλουθα ερωτήματα: α). Τι περιορισμούς αντιμετωπίζει στη πράξη μια μικρομεσαία επιχείρηση, εξαιτίας του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας της; β). Ποιες θα ήταν οι νέες συνθήκες εντός των οποίων οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις θα γίνονταν περισσότερο επικερδείς για τους ιδιοκτήτες τους (π.χ. κρατικές επιχορηγήσεις, ειδική κατηγορία επιτοκίων από τις τράπεζες); γ). Ποιες είναι οι επιπτώσεις στις επιχειρήσεις που δεν προσαρμόζονται στο θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας; δ). Πώς θα μπορούσε η κυβέρνηση να βοηθήσει στη διεύρυνση του περιεχομένου του θεσμικού πλαισίου ούτως ώστε να γίνει ευκολότερη και αποτελεσματικότερη η λειτουργία των μικρομεσαίων επιχειρήσεων;

3.1.1 Εμμανουήλ Κουμαντάκης

Κουμαντάκης και Σία Ε.Ε. - Αποθήκη Ξυλείας.

Ερώτηση 1:

Τι περιορισμούς αντιμετωπίζει στη πράξη μια μικρομεσαία επιχείρηση, εξαιτίας του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας της;

Είναι γεγονός ότι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και ιδιαίτερα το λιανεμπόριο υπέστη πολλές αλλά και διαδοχικές κρίσεις. Πιο συγκεκριμένα, είναι βέβαιο πως η χρηματοπιστωτική κρίση διαδραμάτισε καταλυτικό ρόλο για την πορεία των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Η συγκεκριμένη κρίση προκάλεσε μια σειρά από αποτελέσματα, όπως αδυναμία αυτών να ανταπεξέλθουν στις σύγχρονες αλλά όλο ένα και περισσότερο απαιτητικές συνθήκες, καθώς επίσης έλλειψη κεφαλαίων, γεγονός που επιφυλάσσει την αδυναμία ελέγχου και διαχείρισης των οικονομικών πόρων μιας επιχείρησης.

Άλλη μια κρίση, η οποία αποτελεί τροχοπέδη για τον εκσυγχρονισμό και την εξέλιξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, είναι η τελευταία και αφορά το πλήγμα, που δέχτηκαν οι επιχειρήσεις εξαιτίας της πανδημίας του κορονοϊού. Αυτή η κρίση άφησε στο πέρασμά της ένα συνοθύλευμα προβλημάτων, τα οποία χρήζουν επίλυσης. Μερικά από αυτά σχετίζονται με τα οικονομικά μιας τέτοιου είδους επιχείρησης και πιο συγκεκριμένα αφορούν άμεσα τα προβλήματα στη λειτουργία αυτής, ενώ ταυτόχρονα επισημαίνεται πως τα βοηθήματα, που εκείνες λαμβάνουν είναι πενιχρά σε σύγκριση με τις ανάγκες τους.

Μια ακόμη κρίση, η οποία λαμβάνει χώρα τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο και αφήνει σαφές αποτύπωμα στη πορεία των επιχειρήσεων, οφείλεται στο πόλεμο της Ουκρανίας (ουσιαστικά της Αμερικής) με τη Ρωσία με αντιπροσώπους, αφού εξαιτίας αυτού του γεγονότος, δημιουργήθηκε ένα μεγάλο ενεργειακό πρόβλημα που επιβαρύνει επιπρόσθετα, τον εδώ και δύο χρόνια δομημένο πληθωρισμό. Έτσι κατασκευάστηκε ένα απροσπέλαστο τοίχος πληθωρισμού, το οποίο αποτελείται από ένα σύμπλεγμα δεδομένων (έλλειψη τσίρου-προσφοράς, ζήτησης, επενδύσεων, πρώτων υλών, μεταφορών κ.τ.λ.) και έτσι δημιουργείται ο στασιμοπληθωρισμός, ο οποίος με τη σειρά του δυσχεραίνει την ομαλή λειτουργία των επιχειρήσεων, αλλά και της ίδιας της κοινωνίας.

Ερώτηση 2:

Ποιες θα ήταν οι νέες συνθήκες εντός των οποίων οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις θα γίνονταν περισσότερο επικερδείς για τους ιδιοκτήτες τους (π.χ. κρατικές επιχορηγήσεις, ειδική κατηγορία επιτοκίων από τις τράπεζες);

Είναι βέβαιο πως οι νέες συνθήκες, εντός των οποίων οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις θα γινόταν περισσότερο αποδοτικές, επικερδείς αλλά και βιώσιμες, ποικίλλουν εξαιτίας των υποκειμενικών κριτηρίων και παραμέτρων, τις οποίες ορίζουν οι επιχειρηματίες ως γνώμονα.

Μερικές από αυτές σχετίζονται με:

- Πολιτικές με στρατηγικό χαρακτήρα.
- Μείωση ΕΦΚΑ.
- Μείωση φορολογίας.
- Πολιτικές ρευστότητας στην οικονομία.
- Απομείωση του ιδιωτικού χρέους, σε τράπεζες - δημόσιο - ασφαλιστικά ταμεία, ρυθμίσεις από 12 έως 15 χρόνια, του υπόλοιπου χρέους, το οποίο ανέρχεται στα 250.000.000 ευρώ, προκειμένου να μπορεί να εξυπηρετηθεί μετά από τις απανωτές κρίσεις.

Ερώτηση 3:

Ποιες είναι οι επιπτώσεις στις επιχειρήσεις που δεν προσαρμόζονται στο θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας;

Είναι γεγονός πως οι επιχειρηματίες, οι οποίοι αρνούνται να εντάξουν την επιχείρησή τους στο θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας, αναπόφευκτα εκτίθενται σε μια σειρά από επιπτώσεις, οι οποίες αφορούν τόσο τους ίδιους όσο και τις επιχειρήσεις τους. Πιο συγκεκριμένα οι εν λόγω επιπτώσεις αφορούν:

- Φορολογικές δυσλειτουργίες, αφού η άρνηση της αποπληρωμής ασφαλιστικών και φορολογικών εισφορών οδηγεί σε έλλειψη ασφαλιστικής και φορολογικής ενημερότητας, πράγμα που σημαίνει πως οι συγκεκριμένες επιχειρήσεις δεν δύνανται να ενταχθούν σε κρατικούς διαγωνισμούς.

Επιπλέον, οι επιχειρηματίες που δεν έχουν ασφαλιστική και φορολογική ενημερότητα, δεν μπορούν να δανειστούν από Τράπεζες καθώς αυτή αποτελεί απαρέγκλιτη προϋπόθεση, προκειμένου μία επιχείρηση να μπορεί να πάρει δάνεια.

- Έλλειψη προσωπικού, εξαιτίας του γεγονότος ότι δεν θα υπάρχουν τα προσυμφωνημένα χρήματα, ώρες, ένσημα κ.τ.λ., ενώ παράλληλα η ταχύτατη εναλλαγή υπαλλήλων στην επιχείρηση την καθιστά αναξιόπιστη.
- Αποκλεισμός από την αγορά, γεγονός που είναι αποτέλεσμα της έλλειψης συνέπειας στην αποπληρωμή ασφαλιστικών και φορολογικών εισφορών.
- Κλείσιμο της επιχείρησης.

Ερώτηση 4:

Πώς θα μπορούσε η κυβέρνηση να βοηθήσει στη διεύρυνση του περιεχομένου του θεσμικού πλαισίου ούτως ώστε να γίνει ευκολότερη και αποτελεσματικότερη η λειτουργία των μικρομεσαίων επιχειρήσεων;

Έτσι, εύκολα προκύπτει από τα παραπάνω πως η αρωγή της εκάστοτε κυβέρνησης προς τους επιχειρηματίες και, κατά συνέπεια, και προς τις επιχειρήσεις είναι ζωτικής σημασίας, εξαιτίας του γεγονότος ότι αρχικά θα είναι πολύπλευρη, ενώ ταυτόχρονα μέσω αυτής, οι επιχειρήσεις δύναται να γίνουν περισσότερο επικερδείς και βιώσιμες, γεγονός που ενδέχεται να αποτελέσει σημαντική ενίσχυση για την εθνική οικονομία.

Πιο συγκεκριμένα:

1. Κατάργηση πενιχρών επιδομάτων και αντικατάστασή τους με πολιτικές ρευστότητας.
2. Ψηφιοποίηση κάθε είδους επιχείρησης: συμβάλλει στην ορθότερη οργάνωσή καθώς και στη βέλτιστη προώθηση των προϊόντων παραγωγής τους.
3. Επιτεύχθηκε ένας ακόμα στόχος, με τη χρήση συντονισμένης προσπάθειας, η οποία σχετιζόταν άμεσα με το τρόπο επαφής του κράτους με τις επιχειρήσεις και επικεντρωνόταν στη διευκόλυνση των συναλλαγών, μέσω της χρήσης των κατάλληλων ψηφιακών μέσων, η οποία με τη σειρά της επιφέρει την κατακόρυφη αύξηση της αποδοτικότητας των εν λόγω επιχειρήσεων, τη σταδιακή αλλά με πολλές προοπτικές βελτίωσης αύξηση χρόνου ενασχόλησης με αυτές, την αύξηση των εισπράξεων κ.τ.λ. Τα ως άνω χαρακτηριστικά εν τέλει κατατάσσουν τις συγκεκριμένες επιχειρήσεις στην κατηγορία των επιτυχημένων επιχειρήσεων. Αυτό το όραμα έγινε πραγματικότητα σε πολύ μεγάλο βαθμό.

Άρα, λοιπόν, αναντίρρητα η συνδρομή των κυβερνήσεων, όσον αφορά τη διεύρυνση του ίδιου του θεσμικού πλαισίου αλλά και την ίδια τη δράση και τη βιωσιμότητα των μικρομεσαίων επιχειρήσεων είναι καταλυτική.

3.1.2 Ιωάννης Αλεξανδρής

Ατομική επιχείρηση – Κατάστημα υποδημάτων.

Ερώτηση 1:

Τι περιορισμούς αντιμετωπίζει στη πράξη μια μικρομεσαία επιχείρηση, εξαιτίας του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας της;

Είναι ευρέως αποδεκτό πως οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις απασχολούν ένα πολύ σημαντικό ποσοστό του εγχώριου εργατικού δυναμικού. Σύμφωνα με μελέτη, η οποία διεξήχθη με πρωτοβουλία της ναυτεμπορικής, το ποσοστό απασχόλησης του εγχώριου εργατικού δυναμικού ανέρχεται σε αυτό του 85% στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις ενώ στις πολύ μικρές επιχειρήσεις το ποσοστό αυτό αντιστοιχεί με αυτό του 51%. Άρα, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις λειτουργούν καταλυτικά στη διαμόρφωση της εθνικής οικονομίας. Παρά ταύτα όμως, δεν παύει αυτές οι επιχειρήσεις να έρχονται διαρκώς αντιμέτωπες με ένα βαρύνουσα σημασίας πλήγμα, το οποίο οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στους περιορισμούς, που προκύπτουν εξαιτίας του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας τους.

Μερικοί από αυτούς σχετίζονται με:

- Την ατέρμονη και ασταμάτητη αύξηση του κόστους, που ελλοχεύει μια σειρά από κινδύνους για τις επιχειρήσεις: Εξαιτίας του γεγονότος ότι οι φόροι ολοένα και περισσότερο αυξάνονται, οι μεσαίου μεγέθους επιχειρήσεις δυσκολεύονται να επιβιώσουν με αυτούς τους όρους, πράγμα που σημαίνει ότι δύναται να οδηγηθούν και σε κλείσιμο.
- Άλλη μια κρίση, η οποία αποτελεί τροχοπέδη για τον εκσυγχρονισμό και την εξέλιξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, είναι η τελευταία και αφορά το πλήγμα, που δέχτηκαν οι επιχειρήσεις εξαιτίας της πανδημίας του κορονοϊού. Αυτή η κρίση άφησε στο πέρασμά της ένα συνοθύλευμα προβλημάτων, τα οποία χρήζουν επίλυσης. Μερικά από αυτά σχετίζονται με τα οικονομικά μιας τέτοιου είδους επιχείρησης και πιο συγκεκριμένα αφορούν άμεσα τα προβλήματα στη λειτουργία αυτής, ενώ ταυτόχρονα επισημαίνεται πως τα βοηθήματα, που εκείνες λαμβάνουν είναι πενιχρά σε σύγκριση με τις ανάγκες τους.
- Η συγκεκριμένη κρίση προκάλεσε μια σειρά από αποτελέσματα, όπως αδυναμία αυτών να ανταπεξέλθουν στις σύγχρονες αλλά όλο ένα και περισσότερο απαιτητικές συνθήκες, καθώς επίσης έλλειψη κεφαλαίων, γεγονός που συνεπάγεται την αδυναμία ελέγχου και διαχείρισης των οικονομικών πόρων μιας επιχείρησης. Επιπλέον, η κρίση αυτή συμβάλλει στην ενίσχυση της αδήλωτης εργασίας, ενώ παράλληλα η δημιουργία χρεών δεν δίνει τη δυνατότητα στη συγκεκριμένη επιχείρηση να αποκτήσει ούτε ασφαλιστική αλλά ούτε και φορολογική ενημερότητα, άρα αυτομάτως της στερείται και η δυνατότητα συμμετοχής σε κρατικούς διαγωνισμούς. Τέλος, οι συγκεκριμένες επιχειρήσεις είναι αδύνατον να προχωρήσουν σε διαδικασία

δανεισμού από τις Τράπεζες, εξαιτίας του γεγονότος ότι δεν πληρούν μια από τις βασικότερες προϋποθέσεις, η οποία αφορά την ασφαλιστική και φορολογική τους ενημερότητα.

Ερώτηση 2:

Ποιες θα ήταν οι νέες συνθήκες εντός των οποίων οι μικρομεσαίων επιχειρήσεις θα γινόταν περισσότερο επικερδείς για τους ιδιοκτήτες τους (π.χ. κρατικές επιχορηγήσεις, ειδική κατηγορία επιτοκίων από τις τράπεζες);

Είναι βέβαιο πως οι νέες συνθήκες, εντός των οποίων οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις θα γινόταν περισσότερο αποδοτικές, επικερδείς αλλά και βιώσιμες, ποικίλλουν εξαιτίας των υποκειμενικών κριτηρίων και παραμέτρων, τις οποίες ορίζουν οι επιχειρηματίες ως γνώμονα.

Μερικές από αυτές σχετίζονται με:

- Πακέτα επιχορηγήσεων: Μέσω κρατικών επιχορηγήσεων, το Κράτος καλύπτει το χάσμα μεταξύ αγοραστικής κίνησης και επιχείρησης, ούτως ώστε να ενταχθούν πλήρως και οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις στην αγορά, γιατί οι δύο αναγκαίοι όροι προκειμένου να υπάρξει ανταγωνισμός είναι αυτοί της προσφοράς και της ζήτησης, ενώ, κατά συνέπεια, αν εντοπίζεται στη παράμετρο αυτή και ο παράγοντας του κέρδους, τότε προκύπτει ο τέλειος ανταγωνισμός.
- Δημιουργία και παροχή ειδικών δανείων με πολύ χαμηλά επιτόκια και χωρίς τόκους από το Κράτος στις επιχειρήσεις.
- Δημιουργία και παροχή ειδικών δανείων με πολύ χαμηλά επιτόκια και χωρίς τόκους από τις Τράπεζες στις επιχειρήσεις.
- Εξαιτίας του πληθωρισμού, καλό θα ήταν να δύνονται στις επιχειρήσεις και δη στις μικρομεσαίες, χρήματα είτε από Τράπεζες είτε από το ίδιο το Κράτος με risk free επιτόκια, ούτως ώστε να μπορέσουν εκείνοι να καλύψουν κάποιες από τις βασικές βιώσιμες ανάγκες των επιχειρήσεών τους.
- Φοροελάφρυνση: μείωση φορολογικών εισφορών, οι οποίες έχουν λάβει ιδιαίτερα αυξητική τάση τα τελευταία χρόνια.
- Δυνατότητα διαχείρισης χρέους και όχι αποκλεισμό από την αγορά: με αυτό το τρόπο οι επιχειρήσεις δύναται να διαχειριστούν τα χρέη τους ακόμα και να προχωρήσουν σε μερική διαγραφή αυτών αν και εφόσον αυτό είναι δυνατόν, ενώ ταυτόχρονα δεν αποκόπτονται έτσι από την αγορά.
- Τραπεζικός Σύμβουλος: ο οποίος θα είναι εξειδικευμένος για κάθε επιχείρηση, θα γνωρίζει τις ανάγκες, τα εισοδήματα αλλά και τα βάρη της και θα μπορεί να συμβουλευσει κατάλληλα τους ιδιοκτήτες αυτής, προκειμένου να λάβουν τις ορθότερες αποφάσεις, ώστε η επιχείρησή τους να μετατραπεί σε βιώσιμη και αποδοτική.

Ερώτηση 3:

Ποιες είναι οι επιπτώσεις στις επιχειρήσεις που δεν προσαρμόζονται στο θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας;

Είναι γεγονός πως οι επιχειρηματίες, οι οποίοι αρνούνται να εντάξουν την επιχείρησή τους στο θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας, αναπόφευκτα εκτίθενται σε μια σειρά από επιπτώσεις, οι οποίες αφορούν τόσο τους ίδιους όσο και τις επιχειρήσεις τους. Πιο συγκεκριμένα οι εν λόγω επιπτώσεις αφορούν:

- Φορολογικές δυσλειτουργίες, αφού η άρνηση της αποπληρωμής ασφαλιστικών και φορολογικών εισφορών οδηγεί σε έλλειψη ασφαλιστικής και φορολογικής ενημερότητας, πράγμα που σημαίνει πως οι συγκεκριμένες επιχειρήσεις δεν δύναται να συμμετέχουν σε κρατικούς διαγωνισμούς. Επιπλέον, οι επιχειρηματίες που δεν έχουν ασφαλιστική και φορολογική ενημερότητα, δεν μπορούν να δανειστούν από τράπεζες, καθώς αυτή αποτελεί απαραίκλιτη προϋπόθεση, προκειμένου μία επιχείρηση να μπορεί να πάρει δάνεια.
- Εξαιτίας των φορολογικών εισφορών, πολλοί επιχειρηματίες καταφεύγουν σε πολλές αλλά όχι και τόσο αξιόπιστες λύσεις (π.χ. δεν κόβουν αποδείξεις, δεν αναγράφεται στην απόδειξη όλο το ποσό που δόθηκε προκειμένου να αγοραστεί ένα προϊόν, εισαγωγή προϊόντων απομίμησης στη χώρα, κτλ). Όλα αυτά τα μέτρα όμως που κάποιοι επιχειρηματίες αναγκάζονται να λάβουν αυτοβούλως, δύναται να οδηγήσουν έως και σε κλείσιμο της ίδιας τους της επιχείρησης.
- Αποκλεισμός από αναπτυξιακά και συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα (π.χ. e-shop): λόγω έλλειψης ασφαλιστικής και φορολογικής ενημερότητας.
- Κλείσιμο της επιχείρησης.

Ερώτηση 4:

Πως θα μπορούσε η κυβέρνηση να βοηθήσει στη διεύρυνση του περιεχομένου του θεσμικού πλαισίου ούτως ώστε να γίνει ευκολότερη και αποτελεσματικότερη η λειτουργία των μικρομεσαίων επιχειρήσεων;

Από τα παραπάνω προκύπτει πως η αρωγή της εκάστοτε κυβέρνησης προς τους επιχειρηματίες και κατά συνέπεια και προς τις επιχειρήσεις είναι ζωτικής σημασίας, εξαιτίας του γεγονότος ότι αρχικά θα είναι πολύπλευρη, καθώς θα απευθύνεται σε ποικίλα πλαίσια, ενώ ταυτόχρονα μέσω αυτής οι επιχειρήσεις δύναται να γίνουν περισσότερες επικερδείς και βιώσιμες τόσο για τους ίδιους τους ιδιοκτήτες τους όσο και την εθνική οικονομία.

Πιο συγκεκριμένα:

- Να εστιάζει περισσότερο στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις ούτως ώστε να τις βοηθήσει να αναπτυχθούν περισσότερο, αφού σε αυτές ουσιαστικά βασίζεται η εγχώρια οικονομία.

- Μείωση φορολογικών συντελεστών: οι φορολογικές εισφορές να είναι σε συνάρτηση με την εισπραξιμότητα της εκάστοτε επιχείρησης.
- Ρύθμιση ή ακόμη και οριστική διαμόρφωση των χρεών της επιχείρησης.
- Σύμβουλος Επιχειρήσεων: ο οποίος θα είναι εξειδικευμένος για κάθε επιχείρηση, θα γνωρίζει τις ανάγκες, τα εισοδήματα αλλά και τα βάρη της και θα μπορεί να συμβουλεύει κατάλληλα τους ιδιοκτήτες αυτής, ώστε η επιχείρησή τους να είναι βιώσιμη και αποδοτική.

Άρα, λοιπόν, αναντίρρητα η συνδρομή των κυβερνήσεων, όσον αφορά τη διεύρυνση του ίδιου του θεσμικού πλαισίου αλλά και ίδια τη δράση και τη βιωσιμότητα των μικρομεσαίων επιχειρήσεων είναι καταλυτική.

3.1.3 Μενέλαος Σκουλούδης

Ατομική επιχείρηση – Κατάστημα ρούχων.

Ερώτηση 1:

Τι περιορισμούς αντιμετωπίζει στη πράξη μια μικρομεσαία επιχείρηση, εξαιτίας του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας της;

Είναι γεγονός ότι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και ιδιαίτερα το λιανεμπόριο υπέστη πολλές αλλά και διαδοχικές κρίσεις. Πιο συγκεκριμένα, είναι βέβαιο πως η χρηματοπιστωτική κρίση διαδραμάτισε καταλυτικό ρόλο για την πορεία των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Η συγκεκριμένη κρίση προκάλεσε μια σειρά από αποτελέσματα, όπως αδυναμία αυτών να ανταπεξέλθουν στις σύγχρονες αλλά όλο ένα και περισσότερο απαιτητικές συνθήκες, καθώς επίσης έλλειψη κεφαλαίων, γεγονός που επιφυλάσσει την αδυναμία ελέγχου και διαχείρισης των οικονομικών πόρων μιας επιχείρησης. Επιπλέον, η κρίση αυτή συμβάλλει στην ενίσχυση της αδήλωτης εργασίας, ενώ παράλληλα η δημιουργία χρεών δεν δίνει τη δυνατότητα στη συγκεκριμένη επιχείρηση να αποκτήσει ούτε ασφαλιστική αλλά ούτε και φορολογική ενημερότητα, άρα αυτομάτως της στερείται και η δυνατότητα συμμετοχής σε κρατικούς διαγωνισμούς. Τέλος, οι συγκεκριμένες επιχειρήσεις είναι αδύνατον να προχωρήσουν σε διαδικασία δανεισμού από τις Τράπεζες, εξαιτίας του γεγονότος ότι δεν πληρούν μια από τις βασικότερες προϋποθέσεις, που είναι η ύπαρξη ασφαλιστικής και φορολογικής ενημερότητας.

Άλλη μια κρίση, η οποία αποτελεί τροχοπέδη για τον εκσυγχρονισμό και την εξέλιξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, είναι η τελευταία και αφορά το πλήγμα, που δέχτηκαν οι επιχειρήσεις εξαιτίας της πανδημίας του κορονοϊού. Αυτή η κρίση άφησε στο πέρασμά της ποικίλα προβλήματα, τα οποία χρήζουν επίλυσης. Μερικά από αυτά σχετίζονται με τα οικονομικά μιας τέτοιου είδους επιχείρησης και πιο συγκεκριμένα αφορούν άμεσα τα προβλήματα στη λειτουργία αυτής, ενώ ταυτόχρονα επισημαίνεται πως τα βοηθήματα, που εκείνες λαμβάνουν είναι πενιχρά σε σύγκριση με τις ανάγκες τους.

Μια ακόμη κρίση, η οποία λαμβάνει χώρα τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο και αφήνει σαφές αποτύπωμα στη πορεία των επιχειρήσεων, οφείλεται στο πόλεμο της Ουκρανίας (ουσιαστικά της Αμερικής) με τη Ρωσία, αφού εξαιτίας αυτού του γεγονότος κατασκευάστηκε ένα απροσπέλαστο τοίχος πληθωρισμού, το οποίο αποτελείται από ένα σύμπλεγμα δεδομένων (έλλειψη τσίρου-προσφοράς, ζήτησης, επενδύσεων κτλ.) και έτσι δημιουργείται ο στασιμοπληθωρισμός, ο οποίος με τη σειρά δυσχεραίνει την ομαλή λειτουργία των επιχειρήσεων.

Ερώτηση 2:

Ποιες θα ήταν οι νέες συνθήκες εντός των οποίων οι μικρομεσαίων επιχειρήσεις θα γινόταν περισσότερο επικερδείς για τους ιδιοκτήτες τους (π.χ. κρατικές επιχορηγήσεις, ειδική κατηγορία επιτοκίων από τις τράπεζες);

Οι νέες συνθήκες, εντός των οποίων οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις θα γινόταν περισσότερο αποδοτικές, επικερδείς αλλά και βιώσιμες, ποικίλλουν εξαιτίας των υποκειμενικών κριτηρίων και παραμέτρων, τις οποίες έχουν ως γνώμονα οι επιχειρηματίες.

Μερικές από αυτές σχετίζονται με:

- Τη φοροελάφρυνση: μείωση φορολογικών εισφορών, οι οποίες έχουν λάβει ιδιαίτερα αυξητική τάση τα τελευταία χρόνια.
- Τους τρόπους χρηματοδότησης: τα κριτήρια συμμετοχής στην κρατική χρηματοδότηση να γίνουν περισσότερο ελαστικά και περισσότερα προσαρμοσμένα στις ανάγκες των επιχειρήσεων. Είναι γεγονός πως εξαιτίας των περιορισμένων εισοδημάτων πολλών επιχειρήσεων, αυτόματα αυτές αποκλείονται από την επιχορήγηση. Μέσω όμως αυτού θα δοθεί μια σημαντική ανάπτυξη σε επιχειρήσεις κάθε μεγέθους.
- Τον Τραπεζικό Σύμβουλο: ο οποίος θα είναι εξειδικευμένος για κάθε επιχείρηση, θα γνωρίζει τις ανάγκες, τα εισοδήματα αλλά και τα βάρη της και θα μπορεί να συμβουλευεί κατάλληλα τους ιδιοκτήτες αυτής.
- Δυνατότητα διαχείρισης χρέους και όχι αποκλεισμό από την αγορά: με αυτό το τρόπο οι επιχειρήσεις δύναται να διαχειριστούν τα χρέη τους ακόμα και να προχωρήσουν σε μερική διαγραφή αυτών αν και εφόσον αυτό είναι δυνατόν, ενώ ταυτόχρονα δεν αποκόπτονται έτσι από την αγορά.

Ερώτηση 3:

Ποιες είναι οι επιπτώσεις στις επιχειρήσεις που δεν προσαρμόζονται στο θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας;

Είναι γεγονός πως οι επιχειρηματίες, οι οποίοι αρνούνται να εντάξουν την επιχείρησή τους στο θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας, αναπόφευκτα εκτίθενται σε μια σειρά από επιπτώσεις, οι οποίες αφορούν τόσο τους ίδιους όσο και τις επιχειρήσεις τους. Πιο συγκεκριμένα οι εν λόγω επιπτώσεις αφορούν:

- Φορολογικές δυσλειτουργίες, αφού η άρνηση της αποπληρωμής ασφαλιστικών και φορολογικών εισφορών οδηγεί σε έλλειψη ασφαλιστικής και φορολογικής ενημερότητας, με αποτέλεσμα την αδυναμία συμμετοχής σε κρατικούς διαγωνισμούς και την αδυναμία δανειοδότησης.
- Έλλειψη προσωπικού, εξαιτίας του γεγονότος ότι δεν θα υπάρχουν τα προσυμφωνημένα χρήματα, ώρες, ένσημα κ.τ.λ.
- Αποκλεισμός από την αγορά, γεγονός που είναι αποτέλεσμα της έλλειψης συνέπειας στην αποπληρωμή ασφαλιστικών και φορολογικών εισφορών.
- Αποκλεισμός από αναπτυξιακά και συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα (π.χ. e-shop).
- Κλείσιμο της επιχείρησης.

Ερώτηση 4:

Πως θα μπορούσε η κυβέρνηση να βοηθήσει στη διεύρυνση του περιεχομένου του θεσμικού πλαισίου ούτως ώστε να γίνει ευκολότερη και αποτελεσματικότερη η λειτουργία των μικρομεσαίων επιχειρήσεων;

Η αρωγή της εκάστοτε κυβέρνησης προς τους επιχειρηματίες είναι ζωτικής σημασίας, εξαιτίας του γεγονότος ότι αρχικά θα είναι πολύπλευρη, καθώς θα απευθύνεται σε ποικίλα πλαίσια, ενώ ταυτόχρονα μέσω αυτής οι επιχειρήσεις δύναται να γίνουν περισσότερες επικερδείς και βιώσιμες τόσο για τους ίδιους τους ιδιοκτήτες τους όσο και την εθνική οικονομία.

Πιο συγκεκριμένα:

1. Μείωση φορολογικών συντελεστών: οι φορολογικές εισφορές να είναι σε συνάρτηση με την εισπραξιμότητα της συγκεκριμένης επιχείρησης.
2. Ρύθμιση ή ακόμη και οριστική διαγραφή των χρεών της επιχείρησης.
3. Ευελιξία και ελαστικότητα κριτηρίων, ένταξη σε ευρωπαϊκά προγράμματα ανάπτυξης και χρηματοδότησης (π.χ. χαμηλά και ειδικά διαμορφωμένα επιτόκια για είσπραξη δανείων από τράπεζες, ευκολότερη δυνατότητα πρόσβασης σε δημιουργία ιστότοπου για να προβάλλονται και ηλεκτρονικά τα προϊόντα μια επιχείρησης, κ.τ.λ.).
4. Κατάργηση πενιχρών επιδομάτων και αντικατάστασή τους με πολιτικές ρευστότητας και ριζοσπαστικές αλλαγές. Έτσι θα παρέχεται ενός είδους επιβράβευση στα εργαζόμενα άτομα, ενώ τα άτομα που βρίσκονται σε κατάσταση προσωρινής ή και μακροχρόνιας ανεργίας θα κινητοποιηθούν προκειμένου να αναζητήσουν εργασία. Αυτό λοιπόν, θα έχει σαν αναπόφευκτο αποτέλεσμα την ολοένα και περισσότερη μείωση και το περιορισμό του ποσοστού ανεργίας, το οποίο πλέον έχει λάβει τρομερά ανησυχητικές διαστάσεις.
5. Ψηφιοποίηση κάθε είδους επιχείρησης: συμβάλλει στην ορθότερη οργάνωσή καθώς και στη βέλτιστη προώθηση των προϊόντων παραγωγής τους.

6. Επιτεύχθηκε ένας ακόμα στόχος, με τη χρήση συντονισμένης προσπάθειας, η οποία σχετιζόταν άμεσα με το τρόπο επαφής τους του κράτους με τις επιχειρήσεις και επικεντρωνόταν στη διευκόλυνση των συναλλαγών, μέσω της χρήσης των κατάλληλων ψηφιακών μέσων, η οποία με τη σειρά της επιφέρει την κατακόρυφη αύξηση της αποδοτικότητας των εν λόγω επιχειρήσεων, τη σταδιακή αλλά με πολλές προοπτικές βελτίωσης αύξηση χρόνου ενασχόλησης με αυτές, την αύξηση των εισπράξεων κτλ. Τα ως άνω χαρακτηριστικά εν τέλει κατατάσσουν τις συγκεκριμένες επιχειρήσεις στην κατηγορία των επιτυχημένων επιχειρήσεων. Αυτό το όραμα έγινε πραγματικότητα σε πολύ μεγάλο βαθμό.

Άρα, λοιπόν, αναντίρρητα η συνδρομή των κυβερνήσεων, όσον αφορά τη διεύρυνση του ίδιου του θεσμικού πλαισίου αλλά και ίδια τη δράση και τη βιωσιμότητα των μικρομεσαίων επιχειρήσεων είναι καταλυτική, εξαιτίας του γεγονότος ότι μια βιώσιμη επιχείρηση είναι μια πολύ καλή επένδυση.

4. ΕΠΙΛΟΓΟΣ-ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις στην Ελλάδα έχουν δοκιμαστεί από πολλές και διαδοχικές κρίσεις τα τελευταία χρόνια με δυσμενείς συνέπειες για τη λειτουργία και τη βιωσιμότητα τους, γεγονός που καθιστά αναγκαία την ουσιαστική παρέμβαση της Πολιτείας με τη θέσπιση μέτρων στήριξής τους (π.χ. μείωση ασφαλιστικών εισφορών, μείωση φορολογίας, πολιτικές ρευστότητας στην οικονομία, χορήγηση χαμηλότοκων δανείων, χρήση κατάλληλων ψηφιακών μέσων κ.λ.π.), οπότε καθίσταται σαφές ότι η συνδρομή των κυβερνήσεων, όσον αφορά τη διεύρυνση του ίδιου του θεσμικού πλαισίου αλλά και την ίδια τη δράση και τη βιωσιμότητα των μικρομεσαίων επιχειρήσεων είναι καταλυτική.

Επιπλέον, αν εξετάσει κανείς τις προκλήσεις και τα ζητήματα, με τα οποία έρχονται καθημερινά αντιμέτωπες οι επιχειρήσεις και πιο συγκεκριμένα οι μικρομεσαίες θα συμπεράνει πως τα ίδια ζητήματα καλούνται να ξεπεράσουν και οι επιχειρήσεις της υπόλοιπης Γεραιάς Ηπείρου. Όπως συμπεραίνεται εύκολα και από τα παραπάνω, η συμβολή των επιχειρήσεων είναι καταλυτική για την πορεία της εγχώριας οικονομίας και δη για την παρούσα χρονική συγκυρία κατά την οποία παρατηρούνται έντονες χρηματοοικονομικές δυσλειτουργίες.

Σε αυτό το σημείο είναι επιτακτική ανάγκη να εντοπιστούν τα προαναφερθέντα ζητήματα, τα οποία ταλανίζουν την ελληνική οικονομία. Αυτά είναι τα εξής:

- Οι σημαντικά περιορισμένες γνώσεις γύρω από το ζήτημα των πρωτοποριακών μορφών χρηματοδότησης, ελλοχεύουν μια σειρά από κινδύνους για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις ξεκινώντας με την αδυναμία μιας επιχείρησης να διαχειριστεί τα οικονομικά της δεδομένα.
- Η ανυπαρξία γνώσεων που θα βοηθούσε στην δέσμευση κεφαλαίων, γεγονός που παρατηρείται πολύ έντονα και στις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης.
- Η ολοένα και αυξανόμενη δαπάνη, που προκύπτει από την λήψη δανείων από τις Τράπεζες, γεγονός που προκύπτει εξαιτίας της ακρίβειας του τραπεζικού χρήματος σε συνδυασμό με τις ακριβότερες παροχές και τα νομικά κόστη, τα οποία είναι αναγκαία για την έγκριση δανείου.
- Το θεσμικό κενό που εντοπίζεται γύρω από τον αναπτυξιακό νόμο αλλά και την αδυναμία απορρόφησης κονδυλίων που είναι προϊόν παροχής της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.
- Η πολυπλοκότητα του τρόπου λειτουργίας του φορολογικού και του διοικητικού συστήματος αντίστοιχα, εξαιτίας των οποίων δυσχεραίνεται η ομαλή λειτουργία των επιχειρήσεων κάθε είδους και δη των μικρομεσαίων.
- Ο πεπαλαιωμένος ισχύον Ν. 128/1975, ο οποίος λειτουργεί ως τροχοπέδη για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις αφού δημιουργεί μια σειρά από δυσλειτουργίες μέσω της αναγκαστικής επιβολής του κόστους δανεισμού στο 0,6%.

Προκειμένου να επέλθει η οριστική αποδέσμευση από τα προαναφερθέντα ζητήματα, είναι αναγκαίο να επέλθει η λήψη αποτελεσματικών μέτρων.

Άρα λοιπόν εύλογα θα μπορούσε να συμπεράνει κανείς ότι έχει έλθει η στιγμή να τεθούν σε εφαρμογή μία σειρά από τροποποιήσεις, οι οποίες θα διαδραματίσουν καταλυτικό ρόλο για την πορεία των μικρομεσαίων επιχειρήσεων αλλά και της εθνικής οικονομίας συλλήβδην:

- ✓ Η αναγκαστική χορήγηση ορισμένου πλάνου παροχής κεφαλαίων εκ μέρους του εθνικού τραπεζικού συστήματος, που μέσω αυτής επιδιώκεται η εκ νέου δημιουργία κεφαλαίων. Εντός αυτού του πλάνου παροχής κεφαλαίων εντάσσονται και ορισμένα τμήματα δράσεων, όπως παραδείγματος χάρη, η δυνατότητα παροχής κεφαλαίων, μη καλυπτόμενων κινδύνων καθώς και ζητήματα που αφορούν την τρέχουσα οικονομική κατάσταση αυτών.
- ✓ Ενίσχυση των τμημάτων του δημοσίου, τα οποία εγγυώνται την αποδοχή χρηματοδότησης εκ μέρους του τραπεζικού συστήματος, ειδικά για επιχειρήσεις, οι οποίες κατέχουν φερέγγυο πλάνο.
- ✓ Προστασία των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μέσω της δημιουργίας συμφωνίας με σχολές διοίκησης επιχειρήσεων, αξιόπιστων πανεπιστημίων, μέσω των οποίων θα έχουν πρόσβαση οι μικρομεσαίοι επιχειρηματίες στην καλύτερη για αυτούς χρήση των τεχνολογικών και όχι μόνο μέσων, προκειμένου να είναι σε θέση να αντιμετωπίσουν κάθε είδους δυσκολία που προκύπτει για την επιχείρησή τους.

Αν τεθούν σε εφαρμογή τα προαναφερθέντα μέτρα, σε συνδυασμό με την πρόσληψη άρτια εκπαιδευμένου εργατικού δυναμικού και τη χρήση της ικανότητας ελιγμού, αρετή που διακατέχει τις εγχώριες μικρομεσαίες επιχειρήσεις, είναι δεδομένο ότι θα επέλθει και η οριστική ανάκαμψη αυτών, πράγμα που θα έχει ως συνακόλουθο αποτέλεσμα την σταδιακή ανάκαμψη της Ελληνικής Οικονομίας.

Βιβλιογραφία

Ελληνόγλωσση

- Αρτίκης, Γ. (2002) «Χρηματοοικονομική Διοίκηση – Αποφάσεις Χρηματοδοτήσεων», Εκδόσεις INTERBOOKS.
- Αδαμόπουλος, Ι. (2015) «Η ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ – ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ – ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ», (MBA). ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ, Πειραιάς.
- ΕΣΠΑ, 2017, «Αναλυτική Πρόσκληση Ειδικών Δράσεων ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΥΛΙΚΑ, ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ», ΕΣΠΑ 2014-2020.
- Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, Νοέμβριος 2014 «Οδηγός Τραπεζικής Εποπτείας».
- Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, Οκτώβριος 2014 «Συγκεντρωτική Έκθεση Σχετικά με τη Συνολική Αξιολόγηση».
- Eurobank – Ergasias A.E, Αύγουστος 2015 «Εγχειρίδιο Πιστωτικής Πολιτικής».
- Ιωαννίδης, Τσακανίκας, (Νοέμβριος 2007) «Η Επιχειρηματικότητα στην Ελλάδα 2006 – 2007» IOBE.
- Καζατζής, Χ. (2008) «Αρχές & Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Λογιστικής», Εκδόσεις Business Plus A.E.
- Καραγιαννόπουλος, Γ. (2015) «Factoring. Από τη θεωρία στην πράξη», Εκδόσεις Σάκκουλα.
- Όμιλος Ελληνικά Χρηματιστήρια Α.Ε, (Δεκ. 2014) «Ενημερωτικό Δελτίο Εισαγωγής στη Νέα Χρηματιστηριακή Αγορά».
- Περιοδικό Λογιστής, Τεύχος Σεπτεμβρίου 2000, «Υποχρέωση Κατάρτισης Ενοποιημένων Οικονομικών Καταστάσεων».
- Τράπεζα της Ελλάδος, Δεκέμβριος 2014 «Ενδιάμεση Έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος για τη Νομισματική Πολιτική».

Ξερόγλωσση

- Glen, A., (2012) “Financial Times Guides – Financial Markets”, Pearson Education Limited.
- Basel Committee on Banking Supervision, April 2015 “Eighth progress report on adoption of the Basel regulatory framework“.
- BCBS, (2011) “Basel III: A global regulatory framework for more resilient banks and banking systems”.
- BCBS, (2013) “Basel III, The liquidity coverage ratio and liquidity risk monitoring tools”.
- BCBS, (2010) “Basel III, International framework for liquidity risk measurement, standards and monitoring”.
- Richard, B., Stewart, M., Alan, M., (2001), “Fundamentals Of Corporate Finance” 3rd Edition, Mc Graw – Hill.
- Cohen, D., Romero, D., Farah, J., & Servan-Schreiber, D., (1994). “Mechanisms of spatial attention: the relation of macrostructure to microstructure in parietal neglect”. Journal of Cognitive Neuroscience.
- European Commission, (2003), “Observatory of European SMEs”.
- European Commission, (2002) “Observatory of European SMEs”.
- European Commission, (2014) “5th Round Table of Bankers and SMEs”.
- Fitch Rating, (2012) “Stricter Basel III capital rules pose return on equity challenge for global banks”.
- Grant, T., (2011) “The European Business Survey”.
- Patrick, S., Boris, C., (2011) “Macroeconomic Impact of Basel III”, OECD Economics Department Working Papers.